

അരണ

4m

ജൂലൈ
1952

എഡിറ്റർ മിസ്സിസ് എ. വി. കളത്തിൽ; മാനേജിങ്ങ് എഡിറ്റർ വാഗ്മീസ് കളത്തിൽ എം. എ.

പുറം 4.

ജൂലായ് 1953

പേജ് 5

പി. ലീല

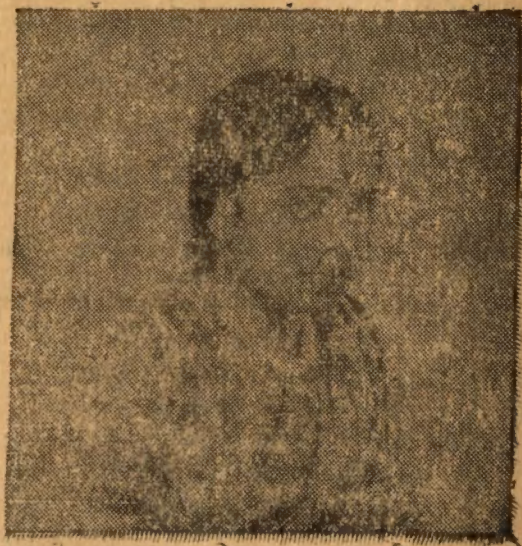
പി. എ. ഉണ്ണി

ശോകനിർഭരമായും, ശ്രീമദ്യുഗ്മായുക്തമായും ഗാനങ്ങൾക്കൊണ്ടും, ലക്ഷോപലക്ഷം ജനങ്ങളെ കോരിയൊരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഗാനഗന്ധർവ്വയാണ്. ശ്രീ. പി. ലീല. അവരുടെ നാട്യധാരാ സിനിമാമാസികയിൽ ഇന്നും ഉടനീളം ഓളം വെട്ടുന്നതായിക്കാണാം. മലനാട്ടിൽ പിറന്ന മറ്റൊരാളിൽ നിന്നുകൊണ്ടു തന്റെ കലാപ്രവർത്തനം നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് ഇന്നും ശ്രീ. പി. ലീല. മലയാളം, തെലുങ്ക്, തമിഴ്, ഹിന്ദി, കർണ്ണാടകം എന്നീ ഭാഷകളിൽ തന്നെ മുഴങ്ങിയ കലാപരിധിയിലുള്ളിൽ പേരും പ്രശസ്തിയും അർജ്ജിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നുവരുമ്പോൾ അവരുടെ കഴിവിന്റെ മാനദണ്ഡം ഏതാണെന്ന് ഹിന്ദിക്കുവുന്നതാണല്ലോ. അവർക്കു പൊതുവിലുള്ളതല്ലാത്തതും, വിവിധ വിവിധ കലാവിദ്യാലയങ്ങൾ കഴിവില്ലായ്മയുണ്ടെന്നു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കത്തക്കതാകുന്നു.

ശ്രീമതി ലീലയിൽ ശൈശവ കാലത്ത് മൊട്ടിച്ചുനിന്നിരുന്ന സം

ഗീത വാസനയുടെ സ്മരണയ്ക്കാണ് നാമിന്ന് അമ്പട്ടിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസ കാലത്തു തന്നെ അവർ പ്രസിദ്ധിച്ച സംഗീതരചനകൾ പലപ്പോഴും പ്രശസ്തിയും, നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിലും വായിക്കപ്പെട്ടു. ഒരു കലാകാരനായ

കുഞ്ഞൻമനോർ-ലീലയുടെ അച്ഛൻ-തന്റെ മകളുടെ കഴിവിൽ അതിയായി സന്തോഷിക്കുകയും ഏതൊക്കെയാണെന്ന് സുപ്രസിദ്ധ രാജാഗോപാലകൃഷ്ണൻ സംഗീതാഭ്യാസം നടത്തുകയും ചെയ്തു. സ്വതന്ത്രമായ കലാവിദ്യാലയം തുറന്നു വിട്ടു. അദ്ദേഹം സാങ്കേതികമായ പരിജ്ഞാനവും സമ്മേളിച്ചപ്പോഴാണ് ശ്രീ. ലീലയുടെ ഗാനങ്ങൾ ഭാരതീയരുടെ ഹൃദയത്തിൽ കോളിളക്കം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത്. 1944-ൽ മദ്രാസ് ലൂസിഡ്

അക്കാദമി നടത്തിയ സംഗീതമത്സരത്തിൽ ഒന്നാംസ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കിയത് ഒരു കേരളവനിതയാണെന്നു അറിയുമ്പോൾ അതാണ് അസൂയപ്പെടാത്തത്? എന്നു മന്ദ്രമല്ല മദ്രാസ് കേരളസമാജത്തിൽനിന്നു തന്നെ നിരവധി സമ്മാനങ്ങൾക്ക് അവർ അർഹയായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും, ലീലയെ സിനിമാവേദിക്കു കൂട്ടിവെച്ചത് കേരളസമാജമാണെന്നുള്ളതും പ്രത്യേകം വർണ്ണനാർഹം. കോഴിക്കോട് പ്രദർശനാവോളിൽ നടത്തിയ ശ്രീ. ലീലയുടെ ചാട്ടുകച്ചേരിയിൽ

ദമ്പതിമാർ

സരള രാമവർമ്മ

അ വീടുകളിൽ അരും ചോദിക്കും. “അതാരുടെ വീടാണ്?” എന്ന്. നാലുപുറവുമുള്ള ശബ്ദം കോലാഹലങ്ങളിൽനിന്നു വിട്ട് അതങ്ങനെ മുകളായി നിലകൊള്ളുകയാണ്. പീൻഭാഗത്തു് കറിയേറ പാറമുണ്ട്—മാവും പുലറവും വാഴകളും നിറഞ്ഞ ഐശ്വര്യ സമ്പൂർണ്ണമായൊരു പാറമു്. മുൻഭാഗത്തു് തുളസിയും മുല്ലയും ചിച്ചിയും മന്ദാരവും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വളരെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു തോന്നും അവയുടെ അർത്ഥസമീപ്യം. അത്ര നിശ്ശബ്ദമാണവയുടെ അന്തരീക്ഷം. കട്ടികളുടെ കൂടെവി

ളികളോ, അമ്മമാരുടെ ശകാരങ്ങളോ, അച്ഛന്റെ ശാസനകളോ, വേലക്കാരരുടെ വഴക്കുകളോ, പാത്രങ്ങൾ കൂട്ടിമുട്ടുന്ന ശബ്ദങ്ങളോ ഒന്നും അവിടെ കേൾക്കില്ല. അപ്പൂർവ്വമായി അവിടുത്തെ തൊഴുതിലെ പത്ര “ബോ” എന്നൊന്നു നിട്ടിവിളിക്കും—തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ആ വീടുകാരെ അറിയിക്കാനെന്നപോലെ പൂമുഖത്തെ നാഴികമണി മാത്രം കൃത്യമായി മണിക്കൂറുകൾ അടിക്കുന്നതു കേൾക്കാം; വാർദ്ധക്യംകൊണ്ട് തെല്ലടഞ്ഞ ചിലമ്പിച്ച ഒരു ശബ്ദമാണതു്.

ആ വീടുകളിൽ എല്ലാ സാമാ

നങ്ങളും വളരെ ചിട്ടയിലേ കാണും. പൂമുഖത്തെ ആ പഴയ അലമാരിയും കസേരകളും മറ്റും അതേസ്ഥാനങ്ങളിൽ അനവധി കൊല്ലങ്ങളായി കിടക്കുന്നു. ആ ചുവരിലെ ചിത്രങ്ങൾ കണ്ടാൽ തോന്നും ആ ചുവരുകൾ പണിമെഴുതാലത്തു് ആ ചിത്രങ്ങൾ അവിടെ തൂക്കിയതാണെന്നു്; ചുവരിനോളം പഴക്കമുണ്ടു് ചിത്രങ്ങൾക്കും. മൂന്നാലു “രവിവർമ്മ” പടങ്ങൾ. നിറം മങ്ങിമങ്ങി അവിടവിടെ പാററ നക്കിയ ചില മോണ്ടാകൾ, കലണ്ടറിലെ ചിത്രം വെട്ടി മിന്നുന്ന നൂലുകൾകൊണ്ടു് തയ്യാർവേലകൾ മെഴു ഒരു

പങ്കുകൊള്ളുവാനുള്ള ഒരു സുലഭസന്ദർഭം ഞാൻ തികച്ചും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. യഥാർത്ഥ കേരളീയപഞ്ചത്തിൽ അന്നു ഡംബരയും വിനീതയുരയ അഗ്നസന്തപ്തി മുക്കളിതഹസ്തങ്ങളോടേതാണത്രേ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ഒരു കേരളീയനായ എന്റെ അഭിമാനം തലവെക്കുകയുണ്ടായി. മലയാളസംഗീതത്തിന്റെ ശൈശവവർണ്ണയിൽ ഞാൻ അത്ഭുതമായും ഭൂഷിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ “ഓമനത്തികൾക്കിടയോ” എന്ന ആ പഴയ താരാട്ടു് ആ കോകിലക്കണ്ഠത്തിൽ നിന്നു നിർദ്വളിച്ചപ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയം അഭിമാനംകൊണ്ടു കവിഞ്ഞൊഴുകി. അന്നുതന്നെ പാടിയ മറ്റു കർണ്ണാടകസംഗീതങ്ങളും ഏതൊരാളെയൊണ് പൂർത്തിയാക്കത്തക്കതു്. ലീല ഇതിനകം നാലു ദശകളിൽ 200-ൽ അധികം സിനിമയിൽ പാടിയിട്ടുണ്ടു്.

വിഷയവിവരം

1. വി. ലീല—വി. എ. ഉണ്ണി
2. ദമ്പതിമാർ (ചെറുകഥ)—സരള രാമവർമ്മ
3. ഗർഭകാലം
4. ലേശം വിശ്രമം
5. ജെയിൻഗ്രേയുടെ അന്ത്യനിമിഷങ്ങൾ
6. തേവടിയികൾ—ഇളംകുളം വി. എൻ. കുഞ്ഞൻപിള്ള
7. ഷെർപ്പാടൈൻസിങ്ങ്—ഡാർജ്ജിലിങ്ങ് ടൈഗർ
8. ശിശുക്കൾക്കുതോന്നുന്ന എങ്ങനെ ജയിക്കാം
9. റോസൻബർഗ് ദമ്പതികൾ
10. നല്ലഭൂമിയുടെ ജനനി—പേൾബക്ക്
11. ഓമനയായ ലൂസി (ചെറുകഥ)—പല്ലച്ചിറ മാധവൻ
12. അടുക്കളയിൽ

പേജ്
1
2
5
6
9
12
18
23
25
27
29
32

മുഖവിതം:

പേരംബക്ക്

വലിയ "മെല്ലിന്സഫ്റ്റ്" വൈ
 തൽ....ഇങ്ങനെ ചിലത്. അ മു
 റികളിലെല്ലാം നല്ല വൃത്തിയും വെ
 ടിച്ചുമുണ്ടെങ്കിലും ഓരോ വിടികളോ
 രു ഗന്ധമുണ്ടവിടെ. ജനലുകളും
 മറ്റും തുറന്നിട്ട് സൂര്യപ്രകാശം
 മുറികൾക്കുള്ളിൽ പ്രവേശിക്കാതി
 രുന്നിട്ടായിരിക്കണം. കൂടാതെ മന്ദ
 നത്തിരിയും അയ്യഗന്ധവും രുള
 സിയും ചെത്തിയും ചന്ദനവും എ
 ല്ലാം കലർന്നൊരു വാസനയും.

ശബ്ദമായമാനമായ ആ പട്ടണ
 ത്തിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു നിശ്ശബ്ദ
 മായ വീട് ഒരു വിശേഷവസ്തു
 പോലെ തന്നെ വാർദ്ധക്യം ബാധി
 ച്ച് നിശ്ശബ്ദതയിൽ കഴിയുന്നവ
 രാണ് അവിടത്തെ ഗൃഹനാഥ
 നും പത്നിയും. അപ്പുണ്ണിമേനോ
 ന് വയസ്സ് എഴുപതിനു മേലാ
 യി; ഭാര്യ നാരായണിയമ്മയ്ക്ക് അ
 റുപത്തിനാലും. അപ്പുണ്ണിമേനോ
 ന് നല്ലൊരു വക്കീലായിരുന്നു. ഷ
 ഷ്ടിപ്പത്തി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേ
 ഹം വക്കീൽ പണി ഉപേക്ഷിച്ച്
 വീട്ടിനകത്തു് ഒരുങ്ങിക്കഴിയാൻ
 തുടങ്ങി. "മുപ്പത്തഞ്ചു കൊല്ലത്തി
 ലധികം പണിപ്പെടുത്തും. അതുമ
 തി. കഴിഞ്ഞുകൂടാനുള്ളതൊക്കെ ഉ
 ണ്ടല്ലോ!" എന്നദ്ദേഹം തീർച്ചയാ
 ക്കി. നാരായണിയമ്മയും അനുകൂ
 ലിച്ചു. അപ്പുണ്ണിമേനോൻ അവ
 ലത്തിൽപോക്കും, രാമായണം വാ
 യനയും, നാലും ജപവുമായി കൂടി.
 പാവയിൽ ചില്ലറ പച്ചക്കറി കൃഷി
 യുണ്ട്. അപ്പുണ്ണിമേനോൻ പ
 ണേ ഒരു സാത്വികനാണ്; ദാരു
 യണിയമ്മ അദ്ദേഹത്തിനു യോജി
 ച്ച സംഠാർമ്മിണിയുമാണ്. അവർ
 ജീവിക്കുന്നത് ഭർത്താവിനുവേ
 ണ്ടിമാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതി
 ശയോക്തിയല്ല. വീടും ഭർത്താവു
 മാണവരുടെ ലോകം. ചുറ്റുമുള്ള
 യാതൊന്നിനോടും ബന്ധമില്ലാത്ത
 ടിച്ച്, യാതൊന്നിലും ശ്രദ്ധയി

വസുന്ദരക്കു ശുഭ്രതയും ഉറപ്പും നിലനിൽക്കുന്നതിനും

315 (Regd)

സ്പെഷ്യൽ സോപ്പ് ഉപയോഗിക്കുക.

അനുകരണനമ്പരുകൾ സൂക്ഷിക്കുക.

പതിയറ സോപ്പ് വർക്കുസ്, പതിയറ

ല്ലാതെ, ആ ദമ്പതിമാർ ജീവി
 ച്ചു. നാലുപറവും നടക്കുന്ന യാതൊ
 നും അവർ അന്വേഷിക്കാറില്ല.
 വഴിയിലൂടെ ഇരമ്പിപ്പായുന്ന മോ
 തോർ വണ്ടികളുടെ ബഹളമോ,
 കാളവണ്ടിക്കാരുടെ "ബുദ്ധി"
 എന്ന അക്രമാസക്തങ്ങളോ, റിക്കാവാ
 ണ്ടുകാരുടെ "മാറേയ് മാറേയ്"
 എന്ന വിളികളോ ആ വീട്ടിലേ
 ണ്ടെത്തുകയില്ല; പടിയിറങ്ങിനും
 അത്ര ഉള്ളിലേക്കു തള്ളിപ്പോകു
 ന്നിൽക്കുന്നതു്. ആ വഴിയിലൂടെ
 നാഗസ്വരവും അലോഷങ്ങളുമായി
 "കലാശങ്ങൾ" കടന്നുപോവും;
 മുദ്രാവാക്യങ്ങളും ഹോഷയാത്രകളു
 മായി പണിമുടക്കുകാർ പാഞ്ഞു
 പോകും—എന്നാൽ അപ്പുണ്ണിമേ
 നോനും നാരായണിയമ്മയും ആ
 പടിലേയ്ക്കൊന്നു പാടിനോക്കുക
 പോലും ചെയ്യില്ല. രണ്ടുനേരവും
 അവർ അവലത്തിൽപോവും.
 ആ പോക്കു കാണാൻനൊന്തസ്സു
 ണ്ട്. വാർദ്ധക്യം കൊണ്ടെന്നും
 അപ്പുണ്ണിമേനോന്റെ അരോഗ്യ
 ത്തിനടുവുതട്ടിയിട്ടില്ല— തടിച്ച്
 വെളുത്തുനില്ക്കേ ദേഹവും ആ ഇളം
 മഞ്ഞ പട്ടമുണ്ടും തമ്മിൽ ബഹു
 യോജിച്ചാണ്. ചുവലിൽ ഒരു
 ചെറിയ നേരിയതു് മടക്കിയിട്ടി
 രിക്കും, കഴുത്തിൽ നൂലും രുദാക്ഷ
 വുളുണ്ട്. നാരായണിയമ്മയാണെ

ങ്കിൽ ശ്രീതപത്തിന്റെ ഇരിപ്പിട
 മാണ്—മല്ലമുണ്ടും വളിയിലക്കു
 മേൽമുണ്ടും വെള്ളരൊക്കയും, കഴു
 ത്തിലൊരു ചെവിനും ഏലസ്സും,
 കയ്യിൽ കട്ടിക്കാപ്പും. ആ ദമ്പ
 തിമാരെ കണ്ടാൽ അരും നോക്കി
 നിന്നുപോവും. അവർ ആരോടും
 സംസാരിക്കാറില്ല. പരിചാരക്കു
 രെ കണ്ടാൽ ഒന്നു മുഞ്ചിയിട്ടും—
 അത്ര മാത്രം. ആ ഏകശ്വജ്ഞി
 നേറായും ശ്രീതപത്തിനേറായും ക
 ലീനതപത്തിനേറായും ഇരശ്വരവി
 ശ്വാസത്തിനേറായും റുവീൽ ആ
 രും മൌനം ദീക്ഷിച്ചുപോവും.
 പരസ്പരം തന്നെ അവർ അധീമം
 സംസാരിയ്ക്കുവരില്ല. എന്തു പറയാ
 നാൻ! 40 കൊല്ലത്തെ ദാമ്പത്യ
 ജീവിതത്തിൽ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതെ
 ല്ലാം രണ്ടുപേർക്കും ഒരുപോലെ
 അറിയാം. അപ്പുണ്ണിമേനോന്റെ
 ദേഹത്തിലെ ഒരപയവം പോലെ
 യായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു നാരായ
 ണിയമ്മ. നേരം വെളുത്താൽ രാ
 ത്രിവരെ നാലോ അഞ്ചോ വാച
 കങ്ങളിൽ കൂടുതൽ പറയാൻ ഇരു
 വർക്കും ഇടവരില്ല. നാരായണി
 യമ്മ വേലക്കാരൻ കഞ്ഞിപ്പുകു
 നോട്ടു ഇടയ്ക്ക് എന്തെങ്കിലുമെന്നു
 പറയും—അവനും അവിടത്തെ
 ചിട്ടയെല്ലാം അറിയാം; വീഴോ
 യ്കിച്ചൊന്നും പറയേണ്ടതില്ല. എ

കിലും വല്ലഭാഗ്രം നാരായണിയമ്മ “കുഞ്ഞിശ്ശങ്കര! വടിയടച്ചിട്ടില്ലേ എന്നൊന്നു നോക്കൂ?” “വഴിവാടിനു” പണംകൊടുത്തിട്ടുണ്ട് നോക്കേ പോയി പായസം കൊണ്ടുവത്ര?” എന്നു പറയും.

അവർ എന്നും ഇങ്ങനെയാണോ കഴിഞ്ഞിരുന്നതെന്ന് ആരും അരുളിച്ചെയ്യുകയോ. ഈ നിശ്ശബ്ദതയുടെ വിപരീതമായിരുന്നു പണ്ടു പണ്ടു ആ വീട്ടിൽ എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആരും വിശ്വസിക്കില്ല. ഏകദേശം ജനിച്ചു വളർന്ന വീടാണിത്. രാവിലെയെണിററാൽ രാത്രിവരെ: “ഉണ്ണീ! അരുടെ നിനക്കു് അ മേശായിനേൽ തട്ടാതിരുന്നുകൂടേ?” “ജാനു! അടികൊള്ളാമായി അ കടലാസ്സൊക്കെ ചീന്തിയെറിയുന്നതെന്നിരിക്കട്ടെ!” “സരോജം മോടികഴുകിയോ? നേരം സന്ധ്യയായിട്ടില്ല!” എന്നിങ്ങനെ നാരായണിയമ്മ ഒരുങ്ങിയെ വെളും വറുച്ചിരുന്ന കാലമുണ്ട്. അപ്പുണ്ണിമനോഹര കപ്പലരിയിൽനിന്നുവന്നാൽ കട്ടികളുടെ തമ്മിൽപ്പറ്റിർക്കാനും അവലാതി കേൾക്കാനുമെ ഇടയുള്ളു. രാത്രി പത്തുമണിവരെ ആ വീട്ടിൽ ചിരിയും കരച്ചിലും ഇടകലർന്നു കേൾക്കും.....

അക്കാലങ്ങളൊക്കെ പൊയ്കപ്പോയി. കട്ടികളൊക്കെ മുതിർന്നു ഓരോ വഴിക്ക് പോയി.

ഉണ്ണി ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ സമ്പാദിച്ചു ഉത്തരേന്ത്യയിലൊരു പട്ടണത്തിൽ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗം വഹിക്കുന്നു. ഭാര്യയും മൂന്നുപേർ കട്ടികളുമുണ്ട്. നാലഞ്ചു കൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ നാട്ടിൽവന്നു പോവും. ഉത്തമകനെ കണ്ടു കണ്ണു നിറയും മുമ്പ് അവർക്ക് പോകാറായി. രണ്ടാമത്തെ മകൻ അച്ചുപറിക്കുന്ന കാലത്തുതന്നെ കുറച്ചു കമ്പ്യൂട്ടറിക്കാരനായിരുന്നു. പലപ്പോഴും കളിപ്പറമ്പിലും മറ്റും മൂന്നും കളിപ്പറമ്പിലും പഠിക്കേണ്ടി

TEL: STERLING
PHONE 112

BHIMA & BROTHER

Jewellers

ALLEPPEY

VISIT 'ALLEPPEY SILK HOUSE'

വന്നു. ഒടുവിൽ കോളേജിൽ കയറിക്കൂടിയപ്പോഴേക്കും ഒരു ഓളത്തിൽപ്പെട്ടു ബഹിഷ്കൃതനായി കരകൊലം ചുറ്റിത്തരിഞ്ഞു പിന്നെ ഒരു തുണിക്കടയിട്ടു കയ്യിച്ചു കഴിഞ്ഞുകൂടാനുള്ള വകയുണ്ടാക്കി തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് ഒരു പ്രണയപരിലകപ്പെട്ടത്; “മീനാക്ഷികുട്ടി” ഒരു സ്റ്റുർമിസ് ട്രസ്റ്റാണ്. രണ്ടുപേരും പരസ്പരം കണ്ടു ആ ദമ്പതിമാർ ഒരു വിധം സുഖമായി കഴിയുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ അച്ചുപിൻ അച്ഛനെക്കുറിച്ചു വലിയ ചിന്തയൊന്നുമില്ല.

മൂന്നാമത്തെ മകൾ സരോജ ഒരു വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ പത്നിയാണ്. നാട്ടിനടുത്താണെങ്കിലും അച്ചുതന്നെയോ സരോജത്തിനെ വീട്ടിലേയ്ക്കു വിളിക്കില്ല. വിശേഷിച്ചൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ല—“സരോജം പോയാൽ എന്റെ കാഴ്ചമൊന്നും ശരിയാവില്ല. വേലക്കാരെണ്ടു! എങ്കിലും അവരെക്കൊണ്ടു തന്നെ നോക്കൂ!” എന്നൊക്കെ പറയാൻ നാവില്ലാതെ തന്നെ അച്ഛനെക്കുറിച്ചു കാര്യങ്ങൾ ശരക്കു നടക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നു സമാധാനിച്ച് സരോജം ഭർത്താവിനെ വിട്ടുപിരിയതെക്കൂടി.

ജാറുവിന്റെ കാഴ്ച കറുത്തു കളമാണ്. റസ്റ്ററമേന്റേൻ ഒരു സ്റ്റുർമിസ്റ്റാണ്. തുച്ഛമായ വരുമാനം—പെകേന്ന കുടുംബപ്രാരബ്ധങ്ങളും ഭാര്യയുമേനോനെ അശ്രുവിച്ചു കഴിയാൻ അമ്മവെക്കുന്നതാണ്; ജാറുവിനു് കൊല്ലത്തോളം പ്രാവചാരണാനന്ദം. അതോടും അവലാതി പരയാതെ ഏല്പാം സഹിച്ചു ജാറു ജീവിച്ചു. മകളുടെ കയ്യിൽ അപ്പുണ്ണി മേനോനും ഭാര്യയും അലിയിച്ചു കയ്യിൽ, സഹിക്കാൻ ത്രാണിയും സഹനസ്സുമുണ്ട്. പക്ഷേ ഭാര്യയുമേനോൻ അഭിമാനത്തിൽ കയറുന്നതാണ്. പക്ഷ്ണികിടന്നു ലും മറ്റൊരാളുടെ മുമ്പിൽ തല കുനിക്കില്ല.

ശ്രീധരനും രാധാകൃഷ്ണനും ഓരോ ഓരോ കൈവിയ ഓരോ ജോലിയുണ്ട്. സ്വന്തം ചെലവുകൾ നടത്താൻ കഴിവുണ്ട്. എങ്കിലും കുടുംബം പലത്താൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് വിചാരിച്ചു കഴിച്ചിട്ടില്ല.

ഒടുവിലത്തെ മകൾ അമ്മാളുക്കുട്ടി ഒരു കോളേജിൽ പ്രഫസ്സറാണ്; അവിവാഹിതയായതുകൊണ്ട് വല്ലഭാഗ്രമൊരിക്കൽ വീട്ടിൽവന്നു ഒരൊറ്റ രാമസിച്ചു പോവും. പക്ഷേ പഠിപ്പം പര

ഷ്കാരവും തലയ്ക്കു പിടിച്ചതുകൊണ്ട് അവാർഡ് ആ കൊച്ചുഗൃഹത്തിലെ അന്തരീക്ഷം അത്ര വരുമാല്ല.

എടുക്കപ്പെട്ട പെറ്റുപള്ളിയായി നാരായണിയമ്മയ്ക്ക് വാർദ്ധക്യത്തിൽ അന്തർവ്യാപനമേ ആഗ്രഹമുള്ളൂ. മക്കളെക്കൊണ്ട് മുരുന്നതനിക്ക് ഹൃദയപോഷണ പ്രായമായപ്പോൾ അവനവന്റെ പാടുനോക്കി പോയി. ചിലപ്പോൾ നാരായണിയമ്മ ഒരു ദീർഘനിശ്വാസത്തോടെ പറയും: “സ്ഥായിയുള്ള മക്കളുണ്ടാവാനും വേണം ഭാഗ്യം!” അപ്പൂണ്ണിമേനോൻ തെല്ലൊരു വൈരാഗ്യത്തോടെ അപരരെ സമാധാനിപ്പിക്കും. “മക്കളിൽനിന്നു യാതൊന്നും പ്രതീക്ഷിക്കരുത്”. നമ്മുടെ കർത്തവ്യം നമ്മൾ നിറവേറ്റി, അതുമതി. പക്ഷികളെ നോക്കൂ ചിറകുമുട്ടിച്ചാൽ കുഞ്ഞുങ്ങൾ പാറുപോകും. പിന്നെ കൂട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചുവെല്ലുമോ? കൂട്ടികൾ കയ്യെടുക്കുന്നുവെന്നു കേൾക്കാതിരുന്നാൽ മാത്രം മതി.”

.....അങ്ങനെയൊരു ദിവസം നാരായണിയമ്മ കുളിമുറിയിലൊന്നു വീണു. ആ വീഴ്ചയിൽനിന്ന് അവാർഡ് എണ്ണിപ്പിടിച്ചു. പത്താം പക്കം, അപ്പൂണ്ണിമേനോന്റെ മുഖത്തു നോക്കിക്കൊണ്ടു് ആ സുരംഗലി കണ്ണടച്ചു. അടുത്തുള്ള മക്കളെക്കൊണ്ട് പരിഹാസകീയനത്തത്തിനെത്തി.

“അതിഭാഗ്യവതിയാണ്” — അവാർഡ് പറഞ്ഞു: “അരിഷ്ടിയ്ക്കുതെ മരിച്ചല്ലോ.”

അച്ഛനെക്കുറിച്ച് അവാർഡ് കുറച്ച് അല്ലലുണ്ടായി. അമ്മയില്ലാതെ കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുവാൻ അച്ഛനെ സാധിക്കുമോ എന്നവാർഡ് ചോദിച്ചു. “അച്ഛൻ എന്റെ കൈയ്ക്കു വരു” എന്ന് ഓരോരുത്തരും നിർബന്ധിച്ചു. അപ്പൂണ്ണിമേനോൻ സമ്മതിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം, ദിനമുഴുവ്, നല്ലതുകൊല്ല

ഗർഭകാലം

സ്രീകൾ ശ്രീലക്ഷ്മണ കാര്യങ്ങൾ (ഡോ. ലീലാമ്മ കുര്യൻ)

സാധാരണ സ്രീകൾക്ക് അഞ്ച് വർഷത്തിനിടെ 16 ദിവസത്തിനകം അണ്ഡോൾ ഗർഭോല്പാദനം ഉണ്ടാകുന്നു. ചില സ്രീകളുടെ കാര്യത്തിൽ ഇതിന് വ്യത്യാസങ്ങൾ സംഭവിക്കാറുണ്ട്. മാസംതോറുമുള്ള അഞ്ചാം ഉണ്ടാകാതെ പോകാൻ ഗർഭോല്പാദനം സംഭവിച്ചതായി സ്രീകൾ കരുതുന്നു. ചിലപ്പോൾ സൂചകങ്ങളിലും മാസംതോറുമുള്ള അഞ്ചാം നിന്നുപോകാറുണ്ട്.

ഒരു ദിവസം ഗർഭപിണ്ഡത്തിന്റെ സ്ഥാനം കണ്ടെത്താൻ കഴിയാതെ അത് അന്തരീക്ഷവും വിട്ട് പോകുകയോ! അദ്ദേഹത്തിനത് അപോക്സിക്സ് വാലും വയറായിരുന്നു.

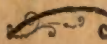
മക്കളെല്ലാവരും യാത്രപറഞ്ഞുപിരിഞ്ഞു. അന്നു സന്ധ്യയ്ക്ക് അപ്പൂണ്ണിമേനോൻ പുറപ്പെട്ടു. ചായ്ക്കു കയ്യിൽ കിടക്കുന്നതു കണ്ടു കൊണ്ടാണ് കുഞ്ഞിശ്ശങ്കരൻ പശുവന് പല്ലിട്ടുകൊടുക്കാൻ തൊഴുത്തിലേക്ക് പോയത്. സന്ധ്യയെത്തിയപ്പോൾ യജമാനൻ കിടന്നുകിടപ്പിൽ നിന്നെണ്ണാത്തതു കണ്ടപ്പോൾ കുഞ്ഞിശ്ശങ്കരൻ ഏതോ പന്തികേട്ടു തോന്നി.....

അപ്പൂണ്ണിമേനോൻ മരിച്ചിട്ടു മണിക്കൂറൊന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

അതേപ്രകാരം ഗർഭമുള്ള ചില സ്രീകൾക്കുതന്നെയും രക്ഷം പോക്ക് ഉണ്ടായെന്നുവരാം. ഇത് രോഗംമൂലം വരുന്നതാണ്. ഇതിനു വിദഗ്ദ്ധനായ ഡോക്ടറോടെ കണ്ടു പ്രതിവിധികൾ തേടേണ്ടതാണ്; അല്ലെങ്കിൽ അപകടം സംഭവിക്കാം. ഗർഭമുള്ള സ്രീയ്ക്ക് രാവിലെ ചെറുവെള്ളം പഴിയണം. ഗർഭംഗമിച്ച സ്രീയുടെ മുത്രം മഞ്ഞരോമയുള്ളതായിരിക്കും. ശരീരത്തിൽ പല ഭാഗങ്ങളിലും പ്രത്യേകലക്ഷണങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷമാവും. ശ്വാസം ചെറുതായിത്തീരും. ഇടയത്തിന്റെ സ്പന്ദനം തന്നെയും അല്പം വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കും.

ഗർഭപിണ്ഡമായ സ്രീയ്ക്ക് ലേബർ സമയത്തോളം അറിഞ്ഞു കണ്ടാൽ എന്തിനാവട്ടെ ലേബർ സമയം നീക്കണം.

ഗർഭിണി, പുരുഷയോഗത്തോളം പേക്ഷിക്കണം. ഗർഭം അലസുക, പ്രസവശേഷം ശിശു മരിക്കുക മുതലായ അപകടങ്ങൾ ഇതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഗർഭിണികളുടെ അഹാരം ജലാംശം കൂട്ടേണ്ടതായിരിക്കണം. പച്ചസസ്യങ്ങൾ മുട്ട, പാൽ, വെണ്ണ, പഴങ്ങൾ മുതലായവയാണ് ഉത്തമമായിട്ടുള്ളത്. ഗർഭസ്ഥനായ ശിശു മാതാവിൽനിന്ന് അതിനു വേണ്ട പോഷകാംശങ്ങളെ കവർന്നെടുക്കുന്നു എന്നു അത് ആ കാര്യത്തിൽ “നീറോ” ഉല്പാദനം പഠിക്കേണ്ടതാണ്. അമിതമായ ഭക്ഷണം ഗർഭപിണ്ഡമായ സ്രീ ഉപേക്ഷിക്കണം. വ്യത്യസ്തമായതിൽ നമ്മുടെ സ്രീകൾ ഒരു ശ്രദ്ധയും പതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. മുണ്ട് വെട്ടിക്കുറയ്ക്കരുത്.

പേശം വിശ്രമം

ഒരു ഭാഗവതർ തലേദിവസത്തെ തന്റെ പാട്ടുകച്ചേരിയെപ്പറ്റി ഒരു സ്നേഹിതനോടു വിവരിക്കുകയാണ്:—“ഞാൻ ഭൈരവി രാഗം ആലാപനം തുടങ്ങിയപ്പോൾ ആ മാറാസദസ്സ് സ്തംഭിച്ചിരുന്നുവോയി.”

സ്നേഹിതൻ:—കഷ്ടം! അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് അപ്പോൾ തന്നെ ഇറങ്ങിപ്പോകാൻ സാധിച്ചില്ല, അല്ലേ? പാവങ്ങൾ!!

X X X
പലർക്കു പണം കൊടുക്കാനുള്ള ഒരുവനോടു, പണം കിട്ടാനുള്ള ഒരുവൻ:—“ഹെയ്, നിങ്ങൾ ഉടനെ എന്റെ പണം തന്നെ തീർക്കണം. ഇനി ക്ഷമിക്കാൻ എന്തെങ്കൊണ്ടു സാദ്ധ്യമല്ല.”

കൊടുക്കാനുള്ള ആൾ:—ഏതായാലും ഉടനെ പണം തരാൻ എന്നെങ്കൊണ്ടും സാദ്ധ്യമല്ല.

കിട്ടാനുള്ള ആൾ:—എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്റെ പണം തന്നെ തീർത്തു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മറു കടക്കാരോടു പറയും.

V X X
നമ്മുടെ അടുത്തവീട്ടിൽ താമസിക്കുന്ന ആ മറയൂർ എപ്പോഴും, ലക്ഷം, പത്തുലക്ഷം, കോടി, എന്നിങ്ങനെയൊക്കെ കണക്കുകൂട്ടുന്നത് കേൾക്കാം. അത്രപലിയ ഒരു ലക്ഷപ്രഭുവാണെന്ന് അയാൾ

നല്ലതല്ല. ഗർഭാശയം വന്ധമായ രോഗങ്ങൾ എത്ര നിസ്സാരങ്ങളായും അവ ചികിത്സയ്ക്ക് വിധേയമാകണം. നിസ്സാരമായി അവ തള്ളപ്പെട്ടാൽ ശിശുവിന്റെ ആരോഗ്യത്തെ അത് ബാധിക്കും.

ഒക്കുണ്ടാലൊട്ടു തോന്നുകയുമില്ല. “അയാൾ ഒരു അനുശാസനമാണെന്ന്”

X X X
ദിവസേന പശുവിൻപാലിൽ വെള്ളം ചേർത്തുകൊണ്ടുവന്നു കൊടുക്കുന്ന പാൽക്കാരനെ ഒന്നു കളിയാക്കാൻ വേണ്ടി ഫലിതവിരുതനായ വീട്ടുകാരൻ ഒരുദിവസം പാൽക്കാരനോടു ചോദിച്ചു:—“പാൽക്കാരനാ പശുവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം എന്താണെന്നു പറയാമോ?”

പാൽക്കാരൻ:— പറഞ്ഞുരന്നാൽ കേൾക്കാം.

വീട്ടുകാരൻ:—പശു നല്ല പാൽ തരുന്നു. പാൽക്കാരനോ?

പാൽക്കാരൻ:—മറ്റൊരു വ്യത്യാസം കൂടെയുണ്ടു സർ. പശു പാൽ കടം തരികയില്ല ഞാനോ?

X X X
കണക്കുപഠിപ്പിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകൻ ക്ലാസ്സിൽ വെച്ച് ഒരു കുട്ടിയോടു:—“ഞാൻ നിന്റെ അച്ഛനെ 100 രൂപ കടം കൊടുക്കുന്നു എന്നിരിക്കട്ടെ. അയാൾ മാസത്തോറും 20 രൂപ വീതം തിരിയെ തരണമെന്നും സമ്മതിക്കുന്നു. മൂന്നു മാസം കഴിയുമ്പോൾ, പിന്നെ, നിന്റെ അച്ഛൻ, എനിക്ക് എത്രരൂപ തരാൻ കാണും? കുട്ടി:—നൂറു രൂപ.

അദ്ധ്യാപകൻ:—അയ്യോ! നിനക്കു കണക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

കുട്ടി:—സാറിന് എന്റെ അച്ഛനെയും അറിഞ്ഞുകൂടാ.

X X X
ഒരു വൃദ്ധൻ:—അ പുതുപ്പണക്കാരൻ എപ്പോഴും വമ്പു പറയുന്നതു കേൾക്കാം, അയാളുടെ പോക്കു

ററിൽ എപ്പോഴും 95 രൂപയ്ക്കും 100 രൂപയ്ക്കും മദ്ധ്യയുള്ള ഒരു തുക കാണുമെന്നും.

വൃദ്ധൻ:—95-നും-100-നും മദ്ധ്യയുള്ള തുക 5 ആണല്ലോ. 5 രൂപ കാണും.

X X X
അദ്ധ്യാപകൻ:—കുട്ടികളേ, ഞാൻ തലക്കുത്തി നിൽക്കുമ്പോൾ എന്റെ രക്തം ഞെമ്പുകളിൽ കൂടി തലയിലേക്ക് പ്രവാഹിക്കുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?

കുട്ടികൾ:—അറിയാം.

അദ്ധ്യാപകൻ:—ശരി, എന്നാൽ ഞാൻ കാലുകുത്തി നിൽക്കുമ്പോൾ എന്റെ കാലിലേക്ക് രക്തം പ്രവാഹിക്കാത്തതെന്തുകൊണ്ടു്?

കുട്ടികൾ:—സാറിന്റെ കാൽ പൊട്ടിയല്ലാത്തതുകൊണ്ടു്.

X X X
ഭായ്:—കേട്ടോ, ആ വേലക്കാരീപ്പെണ്ണിന്റെ നോട്ടം എനിക്ക് അത്ര പിടിച്ചില്ല. അവളെ ഞാൻ പിരിച്ചുപിടു.

ഭർത്താവ്:—അവൾക്ക് ഒരവസരം കൊടുക്കുന്നതിനുമുമ്പ്!

ഭായ്:—അല്ല, നിങ്ങൾക്ക് ഒരവസരം തരുന്നതിനുമുമ്പ്.

X X X
ഭായ് തീവണ്ടിയിൽ കയറി. ഭർത്താവായ തോമസ് മധുരവാക്കുകളാൽ അവൾക്ക് യാത്ര പാഞ്ഞു. കൂടുതൽ സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അയാൾ തീവണ്ടിയിൽ ചാടിക്കയറി. തണുപ്പുകൊണ്ടു പേടനിക്കുന്ന അവളുടെ മുട്ടിന്മേൽ അയാൾ ഒരു കമ്പിളി ചുറ്റിക്കെട്ടുകയായിരുന്നു. അതു കെട്ടിത്തീരുന്നതിനുമുമ്പ് തീവണ്ടി വെ

വിടക്കോഴി കൂടുകയെന്നുള്ള പദപ്രയോഗം നിങ്ങൾ കേട്ടുകാണുമല്ലോ. അങ്ങനെയുള്ള അധികാര പ്രമത്തമായ ഒരു വിടക്കോഴിയായിരുന്നു അയാളുടെ ഭാര്യ. ഒരുദിവസം ആ ഭാര്യ മരിച്ചു. ആ ശവ്വം അവസാനിച്ചുവെന്നോരുത് അയാൾ ആശ്വസിച്ചു. ചരമദിവസം വലിയ കൊടുങ്കാറ്റും മഴയും ഉണ്ടായി. എങ്കിലും അവളുടെ മൃതദേഹം അയാൾ സന്തോഷിച്ചു. ശ്മശാനത്തിൽനിന്നു മടങ്ങി സ്വഗൃഹത്തിൽ എത്തി വാതൽ തുറന്നപ്പോൾ ഒന്നു രണ്ടു ഓടുകൾ പുരമുകളിൽ നിന്ന് അയാളുടെ തലയിലേക്കുവീണു. പാവം! അയാൾ മുകളിലേക്കു നോക്കി പറയുകയാണ്:—“തീർച്ചയായും അവൾ അവിടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എത്തിക്കിയിട്ടുണ്ട്.”

X X X
“എന്റെ മകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ഞാൻ പതിനായിരം രൂപ ചെലവാക്കി. ഒടുവിൽ പ്രതിവർഷം അയിരും രൂപ മാത്രം ശമ്പളം കിട്ടുന്ന ഒരു യുവാവിനെ അവൾ പ്രണയിച്ചു. ഭയങ്കരനല്ലേ!” സ്വന്തം മകൾ ഒരു യുവാവിൽ പ്രണയബദ്ധയായി എന്നു കേട്ടു കൂലനായ ഒരു പിരമ്പു പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ മറ്റൊരാൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—“നിങ്ങളുടെ മൃതന്മാർക്കു പതിനായിരം രൂപയല്ലേ. നിങ്ങളുടെ മകളുടെ തീരുമാനം സരിച്ച് ആ മൃതന്മാർക്കിന്നു 10 ശതമാനം പലിശ ലഭിക്കും. ഒട്ടും വേദിക്കുന്നില്ല. നല്ല ഏർപ്പാടാണ്.”

X X X
ഒരാൾ തന്റെ വാങ്ങി ഭാര്യയെ സമ്മാനിച്ചു. അപ്പോൾ സമ്മേളനം ഭാര്യ പറഞ്ഞു:—“ഇതെത്ര കാമനായിരിക്കുന്നു! പക്ഷേ, ഇതിന്റെ രണ്ടു കാലിലും ഓരോ ചരടുകെട്ടിയിരിക്കുന്നുവെന്നിനോ?”
ഭർത്താവ്:—“ചരട് വലിച്ചുനോ

ക്കൂ. അപ്പോൾ അറിയാം.”
ഒരു കാലിലെ ചരട് വലിച്ചപ്പോൾ തന്റെ പറഞ്ഞു:—“നമസ്കാരം” അവൾ അതേതുപോലെ സന്തോഷവും കലർന്നവളായി മറ്റൊരു ചരട് വലിച്ചു. അപ്പോൾ തന്റെ പറഞ്ഞു:—

“അമ്മയെ കണ്ടതിൽ വളരെ സന്തോഷം”
ഇതു കേട്ട് ഭാര്യ ചോദിച്ചു:—“രണ്ടു കാലിലേയും ചരടുകൾ ഒന്നിച്ചു വലിച്ചാൽ എന്തു സംഭവിക്കും?”
തന്റെ—“എടി വിഡി, ഞാൻ മറിഞ്ഞു വീഴും.”

X X X
ഗദ്യവും പദ്യവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമെന്താണെന്നു ഒരു പട്ടാളക്കാരനോടു ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം അതിന്റെ അർത്ഥം വീടി കിട്ടിയില്ല. കടന്നുപോയി, ആദ്യമായി കഴിഞ്ഞു പട്ടാളക്കാരൻ പറഞ്ഞു. “സിംഗ് മാൻ വീ കടൽത്തീരത്തു ചെന്നു” സമുദ്രത്തിലേക്കിറങ്ങി. മറ്റു വരെ യുള്ള പെട്ടെത്തിൽ അയാൾ നടന്നു.... അതാണ് ഗദ്യം. പെട്ടെന്ന് കടന്നു ചെന്നു അതു പദ്യമാകും.”

X X X
“സൂപ്പുതുള്ളി”, ഒരു ജാലപിറ്റക്കാരൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. ഞാൻ ഒരു മഹാവിദ്വാൻ ക്ഷണിക്കാൻ പോകുകയാണ്. ഞാൻ നിങ്ങളെ അതുതപരതന്ത്രമാക്കും. അപ്പനിമിഷത്തിനുള്ളിൽ വളരെയധികം കുപ്പിയും, കല്ലും, ആണിക്കളും ഞാൻ തിന്നും. ഒടുവിൽ ഒരു വാളും വിഴുങ്ങും. അതിനു ശേഷം, സൂപ്പുതുള്ളിക്കുളി, എന്റെ മുണ്ടിലിടെ വരികും, വിശപ്പടക്കാനുള്ള കാര്യം അതിൽ നിങ്ങൾ ഇടണം.

അപ്പോൾ ഒരാൾ ഉറക്കം ചോ

ദിച്ചു:—“മാതാപിതാ തിന്നിട്ടും വിശപ്പാ?”

X X X
ഒരു ഹോട്ടലിൽ താമസിക്കുന്ന ഒരാൾ സ്വന്തം മുറിയിൽ അങ്ങോട്ടു മിഷണറിയെ നോക്കി നാദസ്വരം വായിച്ചു പഠിക്കുകയായിരുന്നു. അടുത്ത മുറിയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥിക്ക് അതൊരു ശബ്ദമായി. വിദ്യാർത്ഥി മറ്റൊരാളുടെ മുറിയിൽ വന്നു ശബ്ദം കുറയ്ക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. അതനുസരിച്ച് ഉടനെ നാദസ്വരക്കാരൻ “കിറുകിറ” എന്നു ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന തന്റെ ചെരിപ്പുകൾ അടിച്ചുപറ്റി.

X X X
ആപ്തവാക്യങ്ങൾ

വിളക്കിന്റെ അടിയിൽ വെളിച്ചം കാണുകയില്ല.

X X
ഭയങ്കരങ്ങളായ പർവ്വതങ്ങൾ ഭൂതദർശനത്തിൽ മിന്നുമ്പോൾ മൂലതലയും ഉള്ളുപയായി തോന്നും.

X X
കൈവീരപ്പുകൾ അഞ്ചും ഒരു പോലെയല്ല.

X X
മനസ്സിൽ കടന്നുകൂടിയുള്ള കാര്യങ്ങളാണ് സ്വപ്നത്തിൽ നിങ്ങൾ കാണുന്നത്.

X X
ചത്തദേഹത്തെ നോക്കി നിൽക്കരുത്.

X X
നൂലിന്റെ കരുക്കു തീർക്കുവാൻ വേണ്ടി അതിൽ കോത്തിരിക്കുന്ന രത്നങ്ങൾ പൊട്ടിക്കരുത്.

+ +
കരിമ്പ് ധൂരമുള്ളതാണെന്നു കരുതി അതിന്റെ വേരു മുതൽ തിന്നാൻ തുടങ്ങരുത്.

കരുണാസം കർകവിയും കഥ പറയും പക്ഷേ,
കരളരുകിക്കരളരുകിക്കരയര തിന്നാരും.

ജെയിൻഗ്രേയുടെ അന്ത്യനിമിഷങ്ങൾ

ആ ചെൺകുട്ടിയെ അവർ രാജ്ഞിയാക്കി. ഒർപതു ദിവസം സിംഹാസനത്തിൽ വാണു. രാഷ്ട്രിയക്കാരാ തിരിഞ്ഞടിച്ചു. തിച്ക്കളങ്കയായ അവളുടെ മനോഹരമായ കണ്ണത്തിൽ കരുണയില്ലാത്ത ഖഡ്ഗം തിപതിച്ചു.

“ലൗകികമായ ഒരു ജീവിതം നഷ്ടപ്പെട്ടെന്നു കൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗീയമായ ആനന്ദാനുഭൂതി സംപ്രാപ്യമാണെന്നു എന്നിങ്ങനെ ധൈര്യമുണ്ടു്. ഭവതി ദൈവത്തെ ഭയന്നു ജീവിക്കുകയും ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ സൽഗതി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തമാക്കട്ടെ എന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.”

പേയി ജെയിൻഗ്രേ എഴുതിയ ഈ എഴുത്തിലെ മാറ്റം ഭാഗങ്ങൾ അവരുടെ സഹോദരി കാതറിന്റെ കണ്ണുനീരിൽ കുതിർന്നുപോയതു കൊണ്ടു തികച്ചും അപൂർണ്ണമായിരുന്നു. ലണ്ടൻ ഗോപുരത്തിന്റെ ഭീകരമായ മതിൽക്കെട്ടുകൾക്കുള്ളിലെ ഒരായിലിരുന്നു കൊണ്ടു തന്റെ ചേദപുസ്തകത്തിന്റെ ഒഴിഞ്ഞു കിടക്കളിൽ സ്വപിതാവിനും, സഹോദരിക്കും, ജെയിലർക്കും എഴുതിയതു ശാന്തമായ ഒരു ഹൃദയത്തോടു കൂടിയായിരുന്നു. അടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ വധിക്കപ്പെടാൻ പോകുന്ന ജെയ്ൻ വിടവാങ്ങിക്കൊണ്ടു എഴുതിയ സന്ദേശങ്ങളായിരുന്നു അവ.

ജനനം സൗഭാഗ്യത്തിൽ
പതിനേഴാം വയസ്സിൽ താൻ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജ്ഞിയായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടതു കേട്ട ഈ ചെൺകുട്ടി പല വിധത്തിലും വളർന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ദീന നരകവുമായി

ലും പ. ണ്ഡിത്യത്തിലും വിജ്ഞാതമായി ജെയ്ൻ ആ കാലത്തെ—യംഗ്ലീഷ് ചരിത്രത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധിയർന്ന പണ്ഡിതനായെന്നായിരുന്ന ആ കാലത്തെ—ഏറ്റവും മനോഹരമായ ഒരു വ്യക്തിത്വമായി വികസിച്ചു. എന്നിട്ടും കൊള്ളരുത്താത്ത ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയഗുഹയായ അധികാരദുർമ്മോഹം കാരണം ആ ഹൃദയഗുഹയും സൗന്ദര്യവും പാണ്ഡിത്യവുമെല്ലാം ഒരു മഴവിന്റെ വെട്ടിനു മുൻപിൽ ബലികഴിക്കേണ്ടതായി വന്നുകൂടി.

ജീവിതത്തിൽ അദ്യകാലമായ എല്ലാമെപ്പങ്ങളോടും മേന്മകളോടും രാജകീയ സമ്പത്സൗന്ദര്യത്തോടുകൂടിയായ ജെയ്ൻ ജനിച്ചതെങ്കിലും ആ ജന്മത്തിന്റെ ഒരു നൂറ്റാണ്ടു അവരെ മരണത്തിലേയ്ക്കു നയിച്ചു. ബാല്യകാലത്തുതന്നെ ജെയ്ൻ അടുത്ത ബന്ധുവായ എഡ്വർഡ് രാജകുമാരനെ വിവാഹം കഴിക്കണമെന്നും, ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ ബ്രിട്ടീഷു സിംഹാസനത്തിന്റെ പങ്കാളിയായണമെന്നും അവരുടെ ദുർമ്മോഹികളായ അച്ഛനമ്മമാർ നിശ്ചയിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ആ സ്ഥാനത്തിൻ ചിതമായ വിധത്തിൽ വളരുന്നതിനുവേണ്ടി ജെയ്ൻന്റെ ബാല്യഹൃദയങ്ങളിൽ

നിന്നും കുളിക്കോപ്പുകൾ വലിച്ചെറിയപ്പെട്ടു; പകരം പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ വിടിച്ചിട്ടു. അങ്ങനെ സ്വസഹോദരി കാതറിൻ അച്ഛനമ്മമാരുടെ കൂടെ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ കതിരസ്സുവാരി ചെയ്തും, നായാടിയും, അസാധാരണമായ ബാല്യകാലം ചെലവഴിക്കുമ്പോൾ ജെയ്ൻ ഒരു സ്ത്രീമുറിയുടെ വിഭൂത അന്തരീക്ഷത്തിൽ ദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചു കൂട്ടുകയായിരുന്നു. സംഗീതം വോലും അപമാസ്യമായ ഒരു വിനോദമായിട്ടാണ് ആ അച്ഛനമ്മമാർ കരുതിയതു്.

പത്തു വയസ്സു് തികയുന്നതിനു മുൻപു ഗ്രീക്കു ഭാഷയിനും എഴുതുവാനും സംസാരിക്കാനും കഴിയത്തക്കവിധത്തിൽ ജെയ്ൻന്റെ ബുദ്ധി വൈഭവം അസാധാരണമായിരുന്നു. പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളോടും പഠനത്തോടും ഭാഗ്യവശാൽ ജെയ്ൻ നിറങ്ങിയായിരുന്ന മമത മറ്റു സമവയസ്കരിൽ ദുശ്ശമായിരുന്നില്ല. എപ്പോഴെങ്കിലും വായനയിൽ മടുത്ത് പച്ചപ്പുൽത്തകയിൽ തലവെച്ചു കിടന്നെന്നതായി കണ്ടാൽ ആ കുട്ടിയുടെ ദാതാവ് ക്രൂരമായ ശിക്ഷ നൽകുക പതിവായിരുന്നു. ജെയ്ൻ ഉറക്കുകയെന്ന ഉപദേശം അവർ തല്ലുകയും നുള്ളുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. ഏകാന്തയും ദുഃഖമഗ്നയുമായ ആ കൊല്ലംകുട്ടി വീണ്ടും ലോകത്തിൽ

തന്നിട്ടുള്ള ഏക സുഖത്തിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങളുടെ-നേരെ തിരിയുകയായി.

സംഭവപരമ്പര

അങ്ങിനെ ആ ബാല്യം യുവ രൂപത്തിലേയ്ക്കു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കുമ്പോൾ ലണ്ടനിൽ സംഭവങ്ങളുടെ ചിലന്തിവല-അവരെ ഒരു ജീച്ചയെപ്പോലെ കുടുക്കിക്കളഞ്ഞ ചിലന്തിവല-രൂപം കൊള്ളുകയായിരുന്നു. അതിന്റെ നടുവിൽ ഭയങ്കരമായ ഒരു ചിലന്തി, നോർത്ത് വർലണ്ട് പ്രളയ ജോൺ ഡഡ്ലി, തുടങ്ങിക്കിടക്കുന്നു!

ഹെൻഡ്വി എട്ടാമന്റെ മരണത്തിനും യുവാവായ എഡ്വേർഡ് ആറാമന്റെ സ്ഥാനാരോഹണത്തിനും ശേഷം നോർത്ത് വർലണ്ട് പ്രളയ പ്രാവലനായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. വീജാർഡായ സോമർസെറ്റിനെ വധിച്ചതോടുകൂടി രാജ്യത്തിന്റെ നിയന്ത്രണം മിക്കവാറും അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടി. പക്ഷെ വാഴാനുണ്ടാകാണ്ടും ഭീഷണികൾകെണ്ടും പകിലമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനാരോഹണ അനിവാര്യമാവുന്ന അപകടത്തിൽപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയിരുന്നു.

കഷ്ടിച്ച് നാണാട് വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപു 1553-ൽ പ്രിയമാസത്തിൽ ഹെൻറി എട്ടാമന്റെ പുത്രനും അവസാനമായ എഡ്വേർഡ് ആറാമൻ മരണശയ്യയിൽ കിടക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരിയായ മേരി സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്യുമെന്നായിരുന്നു എല്ലാവരും പ്രവീക്ഷിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അത് തന്റെ അധികാരമോഹങ്ങൾക്കു കോടാലിയാവുകയേയുള്ളൂവെന്നു നോർത്ത് വർലണ്ട് പ്രളയൻ നല്ലപ്പോഴെ അറിയാമായിരുന്നു.

ആ അധികാരങ്ങൾ തുടർന്നു പോവാൻ സിംഹാസനത്തിൽ ഒരു "പാവയാണ" വേണ്ടതു്. അന്നുതന്നെ സിംഹാസനത്തിന്റെ ഭൂന്നാമത്തെ അവകാശിയായ ജെയിൻ ഗ്രേ ആ ഹൃദയ ശൂന്യമായ പദ്ധതിയ്ക്കു പഠിയ്ക്കു ഉപകരണവുമായിരുന്നു. ഒരു പ്രളയത്തിനുവേണ്ടി ജെയ്നിന്റെ പിതാവു് തന്റെ മകളുടെ സ്വന്തത്തും മുഴുവനും അടിയറവെച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

അതനുസരിച്ചു മെയ് 25-നു നോർത്ത് വർലണ്ട് പ്രളയന്റെ നാലാമത്തെ പുത്രനായ ഗിൽഡ് ഫോഡ് ഡഡ്ലി പ്രളയനു ജെയിനെ വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുത്തു. മാതാപിതാക്കളുടെ കടുത്ത അധികാരത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ വളർന്നുവന്ന ജെയ്ൻ ആ വിവാഹത്തിന്റെ വിധിനിർണ്ണായകമായ ഭവിക്കുറുത്തുകളുക്കിയിരുന്നതൊന്നുമായിരുന്നെങ്കിലും നിശ്ചിതമായി വഴങ്ങുകയാണുണ്ടായതു്. സിംഹാസനത്തിന്റെ പിന്തുടർച്ചാവകാശം ജെയ്നിന്റെ വേരിലാക്കി മാറ്റുകയായി നോർത്ത് വർലണ്ടിന്റെ അടുത്ത അടുപ്പ്. അവസാനം അതു സംബന്ധിച്ച കൗടുകാലികരേഖയിലും രാജാവു് ഒപ്പുവെച്ചു.

എഡ്വേർഡ് രാജാവ് മരിച്ചപ്പോൾ

ജൂലായ് 6-നു വ്യാഴാഴ്ച വൈകുന്നേരം ഒൻപതു മണിയ്ക്കു മുൻപു് എഡ്വേർഡ് രാജാവു് അന്തരിച്ചു. ആ വാർത്ത ഒരു രഹസ്യം കീവെക്കുകയാണുണ്ടായതു്. നോർത്ത് വർലണ്ട് പ്രളയന്റെ ലണ്ടൻ വസതിയിലായിരുന്നു ജെയിൻ ഗ്രേ.

വെള്ളിയും ശനിയും അവർ

വിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഞായറാഴ്ച ദിവസം നോർത്ത് വർലണ്ടിന്റെ ഐക്യത്തിലുള്ള സിയോൻ കൊട്ടാരത്തിലേയ്ക്കു ചെല്ലുവാൻ അവർക്കു കല്പന കിട്ടി.

കൊട്ടാരത്തിൽവെച്ചു് രാജാവിന്റെ ചരമവാർത്തയും സിംഹാസനാവകാശി ജെയിൻതന്നെയാണെന്ന വസ്തുതയും പ്രളയ അറിയിച്ചു. ബന്ധുവിന്റെ ചരമവാർത്തയോടു വ്യസനാക്രാന്തയായ ആ പരിനാമ രീകത്തെ പെൺകുട്ടിയെ സിംഹാസനാവകാശത്തെ സംബന്ധിച്ച വാർത്ത അമ്പരപ്പിച്ചു. ആ അശങ്കാഹൃദയത്തിനു് അത്രയും താണ്ടുക സാദ്ധ്യമായിരുന്നില്ല. വിറച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു നിലവിലിടമോടെ അവർ ബോധരഹിതയായി നിലംപതിച്ചു.

അടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ രാജകീയവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചുകൊണ്ടു ജെയിൻ തേംസിപ്പൂടെ ലണ്ടനിൽ പ്രവേശിച്ചു. അമ്പരയുടെ മാതാവുതന്നെയാണു് ആ ഭംഗിയേറിയ വസ്ത്രാഗ്രഹം പിടിച്ചുകൊടുത്തതു്. ബോട്ടർങ്ങിയ ജെയ്നിന്റെ-പുതിയ രാജ്ഞിയുടെ- പൂർവിൽ പ്രളയക്കുമാർ മുട്ടുകുത്തി. കിരീടധാരണത്തിനു കാരണനീർക്കുന്നതിനായി രാജ്ഞി ഗോപുരത്തിനുള്ള ലേയ്ക്കു പോയി.

കമ്പതു ദിവസത്തെ വാഴ്ച.

അതിനിടയിൽ രാജാമുഴുവനും മേരിയെ രാജ്ഞിയായി പ്രഖ്യാപിപ്പിക്കാൻ മുറുപ്പിച്ചു കൂട്ടുകയായിരുന്നു. ആ വെള്ളിയാഴ്ച കാലത്തു് എതിർശക്തികളുടെ സൈന്യത്തെ എതിർക്കുൻ മറ്റൊരു സൈന്യത്തെ നയിക്കുന്നതിനു നോർത്ത് വർലണ്ട് നിർമ്മുഖനായി. നേ

நாவு" நினைக்கித்தியேபோல் அந்நாயகிகள் സംഭവഗതി കണ്ടു മനസ്സിലാക്കി മേരിയു പിന്തുണ പ്രഖ്യാപിച്ചു. അടുത്ത ഫെബ്രുവരി ജനങ്ങളുടെ അനന്ദാന്തിരോകങ്ങൾക്കും ജെയ്'നിന്റെ ആശ്വാസനിശ്വാസങ്ങൾക്കുമിടയിൽ മേരിയെ ബ്രിട്ടീഷ് രാജ്ഞിയായി വിളംബരം ചെയ്തു ജെയ്'നിന്റെ നർവ്വഹിതവുമായെ വാழ്ത്ത അചസാനിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

രാജ്യഭാഗിയെന്ന നിലയിൽ വിചാരണചെയ്യപ്പെട്ട നോർത്ത് ബർലണ്ട് പ്രഭുവിനെ അഗസ്റ്റ് 22-ാംനാൾ വധിച്ചു. യാതൊരു പ്രതി ക്രിയാശ്രേണുമില്ലാതിരുന്ന മേനി കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ ജെയ്നിനെ വിദ്യാഭ്യാസിക്കാൻ അന്തർജ്ജാലം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. ദൈവദാസ്യവശാൽ അന്നിമിഷം കഴിയും മുമ്പെത്തിയില്ല.

കേവലം വാഗ്ദാനം

1551 ജനുവരി അവസാനത്തോടുകൂടി ജെയ്നിന്റെ വിവാഹപ്പറപ്പിന്റെ ഒരു സംഘം ആളുകൾ സ്വേച്ഛാനിബല ഫിലിപ്പ് രാജകുമാരനുമായുള്ള മേരിയുടെ വിവാഹത്തെ എതിർക്കാൻ ഒരു വിപ്ലവം നയിക്കുകയുണ്ടായി. പത്തു ദിവസത്തെ ലഹളയായിരുന്നു അതെങ്കിലും അതോടുകൂടി ജെയ്നിന്റെ വിധി എന്നേയ്ക്കുമായി നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടു. ജെയ്നും ബന്ധുക്കളും ജീവിച്ചിരുന്നകാലത്തോളം തന്റെ സിംഹാസനം ഭദ്രമല്ലെന്നു വിശ്വസിച്ചിരിക്കപ്പെട്ട മേരി രാജ്ഞി ഉടൻതന്നെ അവരെ വധിക്കാൻ കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു.

ഫെബ്രുവരി 13-ാംനാൾ വി
ധിനിർണ്ണയമായ ആ പുലർ
വേളയിൽ അന്ത്യമായ ഒരാലിംഗ
നത്തിന് ഇരുന്നുകൊണ്ട് ഭർത്ത
വായ ഗിൽഡിനാർഡ് ഡഡ്ഡ്

പിത്താണുരൂപം

കോപ്പ, പ്ലേറ്റ്, ക്ലിപ്പർ, ട്രൈംമർ, ക്ലൈംബർ മുതലായ പിണ്ഡങ്ങളും. മേത്തറ
മാത്ര നിർമ്മാണം, ആദായവില.

NEW INDIA CERAMICS Ltd.
FEROKE (Malabar)

മി ജെയിനിനൊരു സുന്ദരമായ
 ക്ല. അദ്ദേഹമാണ് ആദ്യം വ
 ധിക്കപ്പെടുന്നത്. ഏതാവേദന
 വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് മാത്രമേ അ
 ക്രമിക്കുക ഉപകരിയ്ക്കുകയുള്ളൂ എ
 ന്ന വിശ്വാസ്യതയെപ്പറ്റി രണ്ട
 ൾക്ക് ഉടനടി സ്വർഗ്ഗത്തിൽവെ
 ങ്ക് കണ്ടെത്താനും ആ യുവാവി
 ന് മാറ്റിപറഞ്ഞു കയ്യുണ്ടായ
 ഒരു.

തന്റെ ഇരുപത്തു കൂടിയിനി
ന്നു ഉൽക്കണ്ഠാകലയായി നോക്കി
പ്പെട്ടിരുന്ന ആ പെൺകുട്ടി
വു രണ്ടു വണക്രിയാത്ത് സ്വ
ന്തേ വിനകളെ. അദ്ദേഹം മൃ
റവിളി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ജന
ക്കൂട്ടത്തിനിടയ്ക്കു ചെന്നു ചെന്നു
വർദ്ധിച്ചുവെങ്കിലും നായിച്ചപ്പോ
ഴും, പ്ലാന്റ് രചയ്ക്കാൻ ഭീ
തമേഹം വധശബ്ദങ്ങളിൽ നിന്നു തി
രിച്ചുകൊണ്ടുവന്നപ്പോഴും. അധി
കം താമസിയായെ ഞെയിൻ ത
ന്നെയും ശോച്യരത്തിനു കൂടുതലുള്ളവ
ധശബ്ദങ്ങൾ നായിക്കുമ്പോൾ.

സിംഹാസനമോഹിണി ചിന്തയിൽ ബോധരഹിതരായി വീണ ആ ദാമന പെൺകിടാവ് ഇടവാളിനെ ഒന്നും പുറത്താക്കി ചപ്പുനൂൽ

പത്തേഴു നൂറു. കണ്ണൂരിന്റെ ലാബനവോലൂമിലൂടെ ദാസികൾ ഉടക്കെ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കെ ജെയിൻ തന്റെനിരവാരധീനതം ലോകത്തെ മനറിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചു. തന്റെതന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ പുകുകൊള്ളാൻ അത്ഭുതമായി.

പിന്നീട് മേനോനായ ആ കഴുത്തു വെട്ടിയുടക്കാനാർ തന്റെ നീണ്ടോലമുട്ടിക്കെട്ട് അപ്പർ വയറുക്കെ അഴിച്ചു. കണ്ണിനുമുന്നും വെള്ളശ്ശീലക്കൊണ്ടു സ്വയം ഒരു കെട്ടു കെട്ടിയശേഷം അപ്പർ മുട്ടുകുത്തിയിരുന്നു. കൈകൊണ്ട് തലവെക്കേണ്ടുന്ന മരത്തിന്റെ ചതുരക്ഷണം താഴ്ന്നതിനാലായിരുന്നു അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് അപ്പർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അടുത്താണിരുന്ന ഒരു വൃദ്ധി സഹായാഹ്വാനം നൽകി. ആ തല-മരക്കുളം കിരീടം ധരിയ്ക്കാത്ത ഒരു യുവാവ് അങ്ങനെയുടെ തല-അവസ്ഥയായി മുൻപോട്ടു കുന്നിത്തുറന്നു.....

തേവടിചികൾ

[ഇളംകുളം വി. എൻ. കണ്ണൻ വിളിച്ചു]

സ്ത്രീകളെ പണ്ടു സർക്കാർ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ നിയമിക്കുക പതിവല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ക്ഷേത്ര സംബന്ധമായ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ വലിയ ഒരു ഭാഗം അവർക്കാണ് നൽകിയിരുന്നത്. അക്രമത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസവന്നുകളും കലാകുശലകളും കലാനുഭൂതിയുള്ള സ്ത്രീകൾക്കു ലഭിച്ചിരുന്ന ഏറ്റവും മാനുഷമായ ഒരു ഉദ്യോഗമായിരുന്നു 'തേവടി സ്ഥാനം'. കേരളത്തിൽ നൃത്തം, സംഗീതം ഈ കലകളുടെ അടിമുഖിക്കും മണിപ്രവാളം എന്ന സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉൽഭവത്തിനും തേവടിചികൾ വഹിച്ചിട്ടുള്ള പങ്ക് ഇനിയും ചർച്ചയോഗ്യമായ ഗവേഷണത്തിനു വിഷയമായിത്തീർന്നിട്ടില്ല. തേവടിപ്പാൾ, തേവടിയാൾ, തേവടി (1) അടികൾ എന്നിങ്ങനെ പല പേരുകളിലും ഇവരെപ്പറ്റി ശാസനങ്ങളിൽ പരാമർശം ചെയ്ത പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൊല്ലവർഷം 19-ാണ്ടു മുതൽ 60-ാണ്ടുവരെ കേരളചക്രവർത്തിപദം അലങ്കരിച്ചിരുന്ന സ്ഥാനരവിവർമ്മകുലശേഖരന്റെ മകൾ കാശ്യാനാദികൾ തുടങ്ങിയ പല രാജകന്യകമാരും സ്വന്തം പേരിനോടു 'അടികൾ' ചേർത്തുകൊണ്ടു് ഏതെങ്കിലും ക്ഷേത്രത്തിലെ തേവടിചികസ്ഥാനം അലങ്കരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടാണോ അതോ തേവലം ബഹുമാനവും കൈമാറി മന്ത്രമോണാ എന്നൊരു പാടില്ല.

ഏതായാലും രാജാക്കന്മാർ, സന്യാസിമാർ, രാജസ്ത്രീകൾ, തേവടിചികൾ ഇത്രയും പേരെ 'അടികൾ' ചേർത്തു പറഞ്ഞുവന്നു. രാജാക്കന്മാരും മറ്റും തേവടിചികളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതു് അപമാനമായി കരുതിയിരുന്നില്ല. കൊല്ലം 400-ാണ്ടോളംകൂടി പേണാട്ടു വാണിരുന്ന വീരകേരളവർമ്മന്റെ ഭാര്യ 'കണ്ടിയൂർ തേവടിചികളെ ഉണ്ണിക്കുളത്തിൽ' മരിച്ചിരുന്നു. 540 ഓടുകൂടി അടനാട്ടു രാജാവായിത്തീർന്ന ഇരവി കേരളവർമ്മന്റെ ഭാര്യമാരിൽ പ്രമുഖസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്ന 'നർത്തകി' എന്നൊരു പേരിൽ കേരളവർമ്മൻ അപ്രസിദ്ധമായ സംസ്കൃതഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നു് മനസ്സിലാക്കും. വിവാഹം നടന്നു പന്ത്രണ്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞിട്ടും സന്യാസാഗമിപ്പോൾക്കുണ്ടാക്കത്തീർന്ന ശിലാപ്രതിമയായ കട്ടത്തിയൂർ കേരളവർമ്മൻ കണ്ടിയൂർ ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി ഭജനമിരുന്നിട്ടു് പൈകനേരം പ്രിയയേയും രന്റെ ഒറ്റയ്ക്കു നടത്തി കൊട്ടാരത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുക പതിവായിരുന്നുവെന്നു് ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു.

പ്രിയായശ്വമേധവി വാർശപ-
ഭാഗോ
ദിനാത്യായ സ്വപ്ന നിലയം
ജഗദം.

ശിവവിലാസം, ഉണ്ണിയാടി
മരിതം ഈ കവ്യങ്ങളിൽ വർണ്ണിക്കുന്ന ഉണ്ണിയാടി കട്ടത്തിയൂടെ മകളാണു്. സുന്ദരമൂർത്തിനായൊരു

ഒരു ഭാര്യ വരവെന്താൻ എന്ന സ്ത്രീ രത്നവും തേവടിചികൾ മുതൽ പെട്ടവളായിരുന്നു.

തേവടിചികൾ ഏറ്റവും വിശ്വാസ്യോഗ്യകളായിരുന്നുവെന്നതിന്നു പല തെളിവുകളുണ്ടു്. വീരപാണ്ഡ്യന്റെ ഭാര്യ ചൊക്കത്താണ്ടാൾ ശുചീന്ദ്രം ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു നൽകുന്ന 200 പുതുപ്പൊൻ (2) അച്ചുതേവടിയാൾ കർന്നിണ്ടി തിരുവാണ്ടിയെയാണ് ഏല്പിക്കുന്നതെന്നു് ആ ക്ഷേത്രത്തിൽ കൊത്തിവെച്ചിട്ടുള്ള 432 ധനു 9-ാം തീയതിയിലെ ശാസനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കും. തൃപ്പാപ്പൂർ മൂപ്പനായിരുന്ന ഇരവിവർമ്മൻ കൊല്ലം 665 ചിങ്ങം 21-ാം തീയതി ശുചീന്ദ്രംക്ഷേത്രത്തിൽ ഉഷ്പജയും മറ്റും ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസത്തിന്നു പാത്രീകളായും തേവടിചികളിലെച്ചു

(2) അച്ചു, അമ്പയച്ചു, പുതുപ്പൊന്നച്ചു, തിരുമം, അമ്പയച്ചു, ഇവയെല്ലാം 4-ാം ശതകത്തിന്റെ അന്ത്യമുതൽ മുതൽ 6-ാം ശതകംവരെ കേരളത്തിൽ നടപ്പിലിരുന്ന സ്വർണ്ണനാണയങ്ങളാണു്. അച്ചു ഇന്നത്തെ പലായനമായി കരുതാം. തിരുമം ചെറിയ സ്വർണ്ണപ്പണമാണു്. 420 ഓടുകൂടിയാണു് പുതുപ്പൊന്നച്ചു് അദ്ദേഹമായി കാണപ്പെടുന്നതു്. അതിന്നു മുമ്പുതന്നെ അച്ചും അമ്പയച്ചും നടപ്പിലിരുന്നു.

(1) Annual report of epigraphy, Madras, 1903 p. 1901.

ശ്രേഷ്ഠമായി (3) വേദമോഴ്സായതെന്ന് ഏല്പിക്കുന്നതെന്ന് അവിടെയുള്ള പ്രസിഡന്റ് ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതൊരു ശിക്ഷാരേഖയിൽ പറയുന്നു.

തേവടിപ്പിസ്ഥാനം 'പട്ടത്താനം' പോലെ പ്രതിഫലം പറയുന്നതുള്ള ഒരു 'കഥ'മായിരുന്നു പെങ്കിലും 'ഉത്സാഹ'മായും ആ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുവാൻ പലരും തയ്യാറായിരുന്നു. കൊല്ലം 428-ൽ ചോളപുരം ക്ഷേത്രം പുതുക്കിവന്നിരിക്കപ്പെട്ട അവിടുത്തെ അവിടെ രണ്ടു തേവടിപ്പികൾക്ക് സ്ഥാനം നൽകുന്നുണ്ട്. ഒരു സ്ഥാനം ചെങ്കോടൻ പൂവാണ്ടി എന്ന ധനികന്റേതായിരുന്നു. അവിടെ മൂന്നു സ്വർണ്ണശിലകളും ഇരുപതു അച്ചു ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു ഭാഗം ചെയ്യുന്നതായി ആ അണ്ടി മീനം 8-ാം തീയതിയിലെ ഒരു രേഖയിൽ 'ഇതാപേരിയോഴ്വൈശ്വര്യവണ്ണായ' വട്ടുകൻ കണ്ണവൻ എന്ന പ്രഭു ക്ഷേത്രത്തിൽ പുതുതായി തേവടിപ്പിസ്ഥാനം ലഭിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമാധാനം കോട്ടുപുലം ചില പതിവുകൾ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിന് 61 അച്ച ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഭരണാധികാരികളെ ഏല്പിക്കുന്നതായും പറയുന്നുണ്ട്. ശുചിത്വം ക്ഷേത്രത്തിൽ നാടകശാല വസന്ത മണ്ഡപം, ഇളയനയിനാർമണ്ഡപം തുടങ്ങിയവയും തേവടിപ്പികൾ പണികഴിപ്പിച്ചതാണെന്നു അവിടുത്തെ ശിക്ഷാരേഖകളിലാണു തെളിയുന്നത്. ഇളയനയിനാർമണ്ഡപം പണി കഴിപ്പിച്ച സ്മാരകങ്ങളും അവയുടെ മാതാപാ

ദായകങ്ങളുടെയും സ്മാരകം ചെയ്യുന്നതിനായി തീർത്തിട്ടുള്ള പ്രതിമകൾ കലാപ്രമുഖികളുടെ കണ്ണും കരളും കവർന്നുകൊണ്ടു ശ്രീകോവിലിനകത്തു ഇന്നും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ട്. സ്മാരക കേരളപുരം ക്ഷേത്രത്തിന്റെ തേവടിപ്പിസ്ഥാനം. ഭേദവാസികൾക്കു സമുദായത്തിൽ മാന്യമായ ഒരു സമാനമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു അവർ പണം മോഹിച്ചല്ല പ്രസ്തുത തൊഴിൽ സ്വീകരിച്ചിരുന്നതെന്നും മേൽപ്പറയപ്പെട്ട വസ്തുതകളിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടല്ലോ.

ഭേദവാസി സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഉത്ഭവം ഏതുകാലത്താണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി പറയുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. കൊല്ലം അടി ശതകങ്ങളിൽ കേരളത്തിലെ ക്ഷേത്രങ്ങൾ സംസ്കാരകേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്നു പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ ക്ഷേത്രങ്ങളാലും അനുബന്ധിച്ച പാഠശാലകളും, കലാശാലകളും, അതുശാലകളും, സാമ്പാദനശാലകളും (Libraries) ഉണ്ടായിരുന്നു. കടാതെ ജനങ്ങൾക്കു മതബോധം ഉളവാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി 'മാധാരതപടൻ' തുടങ്ങിയവ പട്ടത്താനങ്ങളും ജനങ്ങളെ ക്ഷേത്രങ്ങളിലേക്കു ആകർഷിക്കുന്നതിനും അവരുടെ കലാബോധത്തെ ഉണർത്തുന്നതിനും വേണ്ടി ഏതാനും തേവടിപ്പിസ്ഥാനങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവെന്നു ശാസ്ത്രങ്ങളിലുനിന്നു ഗ്രഹിക്കാം. എനിക്ക് കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തെ പരാമർശം കൊല്ലം 215-ലാണ്. കന്യാകുമാരി ഗുഹാനാഥസ്വാമി ക്ഷേത്രത്തിൽ 'തേവടിപ്പിസ്ഥാനം കണ്ടൻ ചൊല്ലെ പെത്തരുവുന്നതാവിട്ടു ഒരു ഒന്നു വെന്ത മാവാളുവാർപ്പോട്ട്' (മാവുകയോ വയ്ക്കാവുകയോ ചെയ്യാത്ത വലിയ അടുത്ത്) ഇരുപത്തഞ്ചുകൊണ്ട് നിത്യം ആരാധന ചെയ്തുവന്നിരുന്നു.

വൻ ആട്ടവതാകൊണ്ടാൻ പുതൻ കണ്ണവതി? എന്നു കണ്ടൻചോല ഒരു നന്ദാവിളക്കു ഏർപ്പെടുത്തിയതിനെപ്പറ്റി കൊത്തിവെച്ചിട്ടുള്ളതാണിത്. എന്നാൽ അതിനു മുമ്പു ഭേദവാസി സമ്പ്രദായം ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു പറയുന്നത് ശരിയായിരിക്കുമോ എന്നു സംശയമാണ്. കേരളത്തിനു വെളിയിൽ കൊല്ലവർഷം 1000-ത്തോളം ഒരു ശതകം മുമ്പുതന്നെ ഈ ഏർപ്പെടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ശിക്ഷാരേഖകൾകൊണ്ടു തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നന്ദിവാർമ്മൻ എന്ന പല്ലവരാജാവിന്റെ ഭാര്യ ധർമ്മമഹാദേവി, കാഞ്ചിയിൽ മുകേഷ്വരക്ഷേത്രത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള രേഖയിൽ 41(1) കൂത്തികളെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ട്. അതിനടുത്ത കാലത്തുണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നു വിചാരിക്കാവുന്ന ചിലപ്പതികാരത്തിലും മണിമേഖലയിലും ഭാസികളെപ്പറ്റി പറയുന്നത് ക്ഷേത്രത്തിലെ തേവടിപ്പികളെപ്പറ്റിയായാണോ എന്നു നിശ്ചയിക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് കൊല്ലവർഷം 1000-ത്തോളം മുമ്പുതന്നെ ഭേദവാസി സമ്പ്രദായം ഇവിടെ നടപ്പിലായി എന്നു വരാവുന്നതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടാം ശതകത്തിൽ ചോളരുടെ വരവോടുകൂടി ഉത്ഭവിച്ചുവെന്നു വിചാരിക്കണം. രാജരാജൻ തുടങ്ങിയ ചോളരാജാക്കന്മാർ ക്ഷേത്രത്തിൽ തേവടിപ്പിസ്ഥാനം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിൽ പ്രത്യേകം രാജ്യാചാര്യം കാണിച്ചിരുന്നു. കൊല്ലം

(3) റായർ എന്ന സ്ഥാനം ചില തേവടിപ്പികൾക്കു രാജാക്കന്മാർ കൊടുത്തിരുന്നു. കൊല്ലം 1044-വരെ ഈ സ്ഥാനം നൽകി വന്നിരുന്നതായുള്ള രേഖകൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

(4) കൂത്തികൾ, കൂത്തസ്സികൾ, കൂത്തപ്പികൾ, അട്ടംപാത്രങ്ങൾ, കടിക്കാരികൾ, തളിശ്ശേരിപ്പെണ്ടുകൾ മുതലായ വേലിലും തേവടിപ്പികൾ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. കൂത്തം=സ്മാരകം, അട്ടം=ശിഖർ, കൂത്തമ്പലം=അല്ലെങ്കിൽ അടുത്തു മണ്ഡപം=സ്മാരകം.

179-ൽ രാജരാജൻ തഞ്ചാവൂർ ബൃഹദീശ്വര ക്ഷേത്രം പണികഴിപ്പിച്ചപ്പോൾ 400 തേവരടിയർക്കു അവിടെ സ്ഥാനം നൽകി! അതുപോലെ തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂർ കൈവശപ്പെടുത്തിയ ഉടൻ അവിടെയുള്ള ക്ഷേത്രങ്ങളിലെല്ലാം ഈ ഏർപ്പാടു നടപ്പിലാക്കിയെന്നും തുടർന്നു കേരളം മുഴുവനും അതു വ്യാപിച്ചുവെന്നും വിചാരിക്കാവുന്നതാണ്. കൊല്ലം 3-ാം ശതകം മുഴുവൻ വടക്കൻ ദിക്കുകളിലെ ക്ഷേത്രങ്ങളിലും തേവടിച്ചികൾ സർവ്വസാധാരണമായിരുന്നുവെന്നും ശാസനങ്ങൾ വഴി തെളിയുന്നു. 'തേവടിച്ചികൾ നാൽ വർക്കും പന്തിരുന്നാഴി' ചെഴ്വരി (നല്ല അരി) വീതം ദിവസവും കൊടുക്കണമെന്ന് തിരുവല്ലാ ക്ഷേത്രത്തിൽ അക്കാലത്തു ഏർപ്പാടുണ്ടായിരുന്നു. 'മേ' ലക്ഷത്തൻറുവക്കുണിച്ചിരിക്കും പട്ടകളോരോരുത്തർ കൈത്തൊഴിച്ചെഴുതി കൊടുപ്പിച്ച് എന്നുകൂടി പറയുന്നതുകൊണ്ട് 'വക്കുണിക്കും പടകളേ'ക്കൾ മാന്യമായസ്ഥാനം അവർക്കുതരണമെന്നായിരുന്നുവെന്നല്ലേ ഈ മറിക്കേണ്ടതു്.

'അപ്പോൾ നീണ്ടെത്തളിയി-ലിളമങ്ങിക്കരച്ചേരിമറ്റും ത.സ്' മിൻമേവും പെരിയ മട-വാർവന്നു താനാൻ മുതിർന്നു. എന്ന് ഉണ്ണുനീലി സന്ദേശത്തിൽ വർണ്ണിക്കുന്ന പെരിയമടവാർ തിരുവല്ലാ ക്ഷേത്രത്തിലെ രേവടി പദം അലങ്കരിച്ചിരുന്ന മഹതികളായിരിക്കാം. ഇളമങ്ങിക്കരച്ചേരി ക്ഷേത്രത്തിനടുത്തു മുൻവശത്തുള്ള വീടാണ് കൊല്ലവർഷം അരക്കിഴുന്നതിനു രണ്ടുവർഷം മുമ്പ് പണി കഴിപ്പിച്ച കണ്ടിയൂർ ക്ഷേത്രം. 393-ൽ പുതുക്കിപ്പണികഴിച്ചുവെക്കുന്നതിൽ വേണാട്ടു രാജാവായ ഇരവികേരളവർമ്മനും മൂന്നാട്ടു രാജാവായ ഇരാമൻകോ

തവർമ്മനും മുമ്പു പറഞ്ഞ കണ്ടിയൂർ തേവടിച്ചി ഉണ്ണിക്കുളത്തിനും കൂടിയിരുന്നു അലോചിച്ചാണ് കലശലാട്ടം മറ്റും നിർവഹിക്കുന്നതെന്ന് ആ ക്ഷേത്രത്തിൽ കൊത്തിയപ്പിടുള്ള 393 മേടം 8-ാം തീയതിയിലെ വെട്ടെഴുത്തു രേഖയിൽ കാണുന്നു. ഭക്തോത്തം സന്ധയ ഈ തേവടി ശുചിത്വം ക്ഷേത്രത്തിൽ സുബ്രഹ്മണ്യസ്വാമി കോവിലും മറ്റും പണി കഴിപ്പിച്ചതായി ആ ക്ഷേത്രത്തിൽ കാണുന്ന 413 മേടം 5-ാം തീയതിയിലെ രേഖയിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ആ സ്തീരണം അന്നു വേണാട്ടു വാണിരുന്ന പ്രജാക്ഷേമ രത്നപരനായ കേരളവർമ്മന്റെ ധർമ്മപത്നിയായിരുന്നുവെന്ന് മുമ്പു പറഞ്ഞല്ലോ. അദ്ദേഹിദ്യകളും കലാസമ്പന്നകളുമായ സ്ത്രീകൾക്ക് അപ്പോഴപ്പോൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഈ സ്ഥാനം കുടുംബപാരമ്പര്യം വഹിക്കായിത്തീർന്നത് വീൽക്കാലത്താണ്. അക്കാലത്തുതന്നെ അതിന്റെ അധഃപതനവും ആരംഭിച്ചുവെന്ന് പറയാം. 1105-ൽ മാത്രമേ നായർമാർ ഈ ഏർപ്പാടു പിറുത്തിയുള്ളൂ. ഏകിലും കേരളത്തിലെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ അതിനു വളരെ മുൻപുതന്നെ ഈ സ്ഥാനം സ്വയം നിലച്ചുപോയി. സാമ്പ്രദായികമായ അപരതയെ അധഃപതനം തന്നെയായിരിക്കും ഇതിനു കാരണമെന്നു തോന്നുന്നു. പ്രാചീന മണിപ്രവാള കവിതകൾക്ക് വിഷയമായി രീതിനിട്ടുള്ള സ്ത്രീകളധികവും ദേവദാസികളായിരുന്നു. ചില ക്ഷത്രിയ സ്ത്രീകളും ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. 'ഉൽപന്നോദയമോടനാട്ടു-ചിറവാ

ത്തിയിൽ ചിറവായില്ലത്തെ ഒരു സുന്ദരിയായിരുന്നു. ഉത്തരമന്ദ്രിക എന്നതു കവി നൽകുന്ന പേരാണ്. യഥാർത്ഥ നാമധേയം അതല്ലെന്നു കാവ്യത്തിൽത്തന്നെ പറയുന്നുണ്ട്. 'വെണ്മലക്ഷ്മി' മാരുമണ്ണെന്റ അഞ്ജനയനുസരിച്ച് എഴുതിയിട്ടുള്ള കൗടേയോത്തര എന്ന കാവ്യത്തിലെ നായികയും ഒരു രാജകന്യകയായിരുന്നുവെന്നു 'കൗടേയക്ഷമാരുമണ്ണാംശമണി പ്രദീപം' 'കവിക്ഷ്മാരുമണ്ണസുരലത' ഇത്യാദി വർണ്ണനകളിൽ നിന്ന് ഈ ഹിക്കാം ഉരുമാതു, തിരുമുഖം എന്നിങ്ങനെയുള്ള പരാമർശനങ്ങൾ രാജകന്യകയാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ സഹായമായിരിക്കുന്നില്ല. തിരു എന്ന പേർത്താണു തേവടിച്ചികളേയും പറഞ്ഞു വന്നത്. രാജസ്ത്രീകളെപ്പോലെ 'അടികൾ' എന്ന് ബഹുമാനപൂർവ്വം രേവടിച്ചികളേയും പറയാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞുവെല്ലാം. അപരതയെ പേരിനോടുകൂടി നാൾ പേർത്തുള്ള പരാമർശവും ധാരാളമായിക്കൊണ്ടും കൊല്ലവർഷം 450-ന് മുമ്പുണ്ടായിട്ടുള്ള ഉണ്ണിയച്ചി ചരിതത്തിൽ ഉണ്ണിയച്ചിയുടെ 'തിരുമെയ്യോ' 'കോയിലും' അതിവിശേഷമായി വർണ്ണിക്കുന്നു. ലീലാതിലകത്തിലും.

'വെളുചാനളിനാക്ഷി നാരണീ-നിൻ തിരുമുത്തൊത്തിനായും വിളക്കി-നായും, മാത്രാവതീതിലകമേ! തിരുവു-ള്ളമെന്നിൽ പുണ്യതരണ പുലവിട്ടതിലല്ലുവദം.

എന്നിങ്ങനെ തിരുമുത്തൊത്തിനായുള്ള മെന്നും പ്രയോഗിക്കുന്നു. നാരണി 'എഴുന്നള്ളുന്നതായും പറയുന്നുണ്ട്. തന്മൂലം ഇളച്ചിയെ വർണ്ണിച്ചെഴുതിയിട്ടുള്ള 'ഇളയച്ചി' എന്ന കാവ്യത്തിലും

'നിരവധി' 'നിരവധി' ഇതാദി പ്രയോഗങ്ങൾ കാണാം. 'ഇളയ ചി' എന്നും ശതകത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു കൃതിയാണ്. അതിനു മുമ്പുതന്നെ 'തേവടിചികൾ' 'തേവിടിചികളായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു' വെങ്കിലും പഴയ രീതിക്കു 'നിര' എന്നും മറ്റും ചേർക്കുന്നതായിരിക്കാം. മാരകേളി തിരുമെയ് പൂണാതമാ പാവി ഞാൻ 'പദിയം തിരുവരുവനിശം കണ്ടു ഞാൻ പോന്നനേരം' 'സങ്കല്പംകൊണ്ട് കാഞ്ചിൻ തവതിരുവദനം', 'രത്നാദുകാഞ്ചനോതവതിരുമുഖം' ചേതോച്ചത്താനം പ്രയോജനം തിരുമിഴി' എന്നിങ്ങനെ തേവിടിചികളെ പരാമർശിക്കുമ്പോൾ പല കാവ്യങ്ങളിലും 'നിര' ചേർത്തു കാണുന്നു. 'നിരവോണം പിറന്നേണനേത്ര' 'ചോതിരമധനതാംഗം' 'പൂയനായിക' 'ചോതിവനിത' എന്നിങ്ങനെയും തേവിടിചികളെപ്പറ്റി പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരെല്ലാം ക്ഷത്രിയരായിരുന്നുവെന്നു കൽപ്പിക്കാമോ എന്നു സംശയമുണ്ട്. തേവടിചികളെ രാജസ്രീകളെയെന്നുവോലെ നാൾ ചേർത്തും അടികൾ, തിരു ഈ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചും ബഹുമാനസൂചകമായി പറയുക ആദ്യകാലം മുതൽക്കു പതിവായിരുന്നുവെന്നും അവർ 'തേവിടിചികളായി അധഃപതിച്ചതിനു ശേഷവും ആ പതിവു തുടർന്നു വന്നുവെന്നും വിചാരിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം. 'പുരളിനായികയും', 'ചിവാമാനിയും' മറ്റും ക്ഷത്രിയരായിരിക്കാമെങ്കിലും എല്ലാവരും അങ്ങനെയായിരിക്കണമെന്നില്ല. ഉണ്ണൂരിലിസദേശത്തിലും ഉണ്ണൂരിലിടയുടെ തിരുനാൾ, തിരുവിതൽ എന്നെല്ലാം കാണുന്നതിനെ അസ്സദമാക്കി രാജകന്യകയായിരുന്നുവെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. രാജ്യയിൽ കേരളത്തിലെ രേവടിചി ആകാമെന്ന

തേയുളള. ശയോപാദിത സലളിതമിര-
 നുണ്ണനിലിമിരിത്തി-
 ക്ഷപ്രാകാരേ നിജകരതലേകാ-
 നതൻ കയ്യുമേനി
 അത്യാമോദാൽപ്പളുകമിളകി -
 കൊങ്കമേൽപ്പൊങ്ങുമാറ
 ഞസ്മദദാത്താമവളൊടി-
 യിപ്പിക്ക നി പിന്നെ മുന്നിൽ
 എന്ന പദ്യം ഈ ഉപഹത്തിനു ബലം നൽകുന്നു. രാജാക്കന്മാർ എഴുന്നള്ളുന്ന അവസരങ്ങളിൽ അദ്യസ്തവിദ്യകളായ രേവടിചികൾ അവർക്കു ഹസ്തദാനം നൽകി സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു അനുചിന്തയും കൽപ്പിക്കാറില്ല. വേണാട്ടു രാജാക്കന്മാർ ശുദ്ധീന്ദ്രം സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ 'തേവിടിചികളായി' അധഃപതിച്ച അവിടത്തെ ദേവദാസികൾ സ്വീകരണത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളണമെന്നും ശുദ്ധീന്ദ്രം വിടുന്നതുവരെ എല്ലായ്പ്പോഴും അവരോടൊന്നിച്ച് ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നുമുള്ള പതിവു അടുത്തകാലംവരെ നില നിന്നിരുന്നുവെന്നു സംഗതി സ്മരണീയമാണ്.

രേവടിചികൾ അവരെ അസ്സദമാക്കി കാവ്യം രചിക്കുന്നത് പളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നതിനു തെളിവുണ്ട്. അവരും അവരുടെ കാമുകന്മാരും ഇപ്രകാരം കാവ്യങ്ങൾ ചമയ്ക്കുന്ന കവികളെ പണം കൊടുത്തും മറ്റും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നു. മുമ്പുപറഞ്ഞ ഇളച്ചിയെവർണ്ണിക്കുന്നത് ചെമ്പകാരേരി രാജാവിന്റെ പ്രേരണ കൊണ്ടാണെന്നു കവിയെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കൗണോത്തരയ്ക്കു വേണ്ടി (5) തെക്കുംകൂർ രാജാവു താൽപ്പര്യം

(5) വെണ്പലക്കു് മാരമണൻ എ
 ന്നു തെക്കുംകൂർ രാജാവിനും
 വടക്കുംകൂർ രാജാവിനും ഉപ
 യോഗിക്കും പക്ഷേ 'കവി

കാണിക്കുന്നതായി മുമ്പു പറഞ്ഞു വല്ലോ.

'പുണാരമാകരുതേണി, രണിനിൻ കമൽത്താ
 രേണീദ്രശാമുടിയിലൻ പൊ-
 ടു ഞാൻ പുകണ്ണാൽ'
 എന്നും
 'ക്ഷീരശ്രീ' ചേർന്ന മാസ ചാ-
 രസമിഹമുള
 പ്രിച്ഛനിൻകിത്തിബ്ബം
 പാരരപ്പേരും വിരച്ചിൻറമ-
 റ്റു വളയി
 ചിട്ടവൻ നന്മമിത്താൻ'
 എന്നും കൗണോത്തരയിലും,
 ചേലാർന്നിടിൻറ ചെമ്പൻ ച-
 രേയ്ചിരുതേ
 നിന്നെ ഞാൻ വാഴ്ത്തി-
 നാൽകേൾ
 പാലാശിപ്രായമാക്കി വന്നവനി-
 രലം
 കിത്തികൊണ്ടേമലേ തേ
 നാളികത്തയൽ തയ്യിത്തലമെ-
 ഴമിളയ-
 ചി, കളിക്കേണമിനും
 ബാല, നിന്റെയ്യിലോരോ ത-
 രൺ പരിസര
 വന്നുമാഴ്കേണമിന്റെ
 എന്ന് ഇളയച്ചിയിലും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് 'എളുട്ടേരത്തോട്ടുകുടിയാണ്' ഈ സ്രീകളെ വർണ്ണിക്കുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. രസികന്മാരായ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ക്ഷേത്രഭരണം 'മൂരിക്കുട്ടി'ന്മാരായി അധഃപതിച്ച 'പ്രിശ്വരകയ്യ'ന്മാരുടെയും 'പട്ട'കളുടെയും ഉപദേശം സുഖലോലുപന്മാരായ നാട്ടുമാഴികളുടെ മേൽക്കേയ്കേണ്ടതുപരിസരങ്ങളിലെ ജീവിതം ഇവയെല്ലാം ഒത്തു ചേർന്നപ്പോൾ തേവടിചിപദം അഭിവേ

ക്ഷ്മാരമണസുരലതാ' എന്നു കൂടി പറയുന്നതുകൊണ്ട് 'തെക്കുംകൂർ' എന്നു ഞാൻ ഉപഹിക്കുന്നു. കവികളാകുവാനുമാണ്.

THE AARON SPINNING & WEAVING MILLS LTD.

PAPPINISERI, N. MALABAR.

MANUFACTURERS OF:-

**SUPERIOR MULLS (Bleached & unbleached)
LONGCLOTHS, SHIRTINGS Etc.**

Suitable for Export Markets.

Enquiries for export trades solicited

ഗംഭീരജ്ഞാനത്തിനടിയിൽ. കൊല്ലം 4 മുതൽ 7 വരെ ശതകങ്ങൾ നമ്പൂതിരിമാരുടെ 'പൊളപ്പി'കാലമാണ്. ക്ഷേത്രംവകയായുണ്ടായിരുന്ന കാട്ടേക്കു ക്കും മാറ്റം നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി 'ഉരാളൻ' ക്കുപ്പിച്ചിരുന്ന വസ്തുക്കളും മാറ്റം 'പരശുരാമന്മാരുമായും ഇക്കാലത്താണ്. കേരളസ്മൃതികൾ പാതിവ്രതം ആവശ്യമില്ലെന്നും നമ്പൂതിരിമാർ സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി നിയമം പാസ്സാക്കി. സാമാന്യജനങ്ങളെ ഈ നിയമം സാരമായി ബാധിച്ചുവെന്നു വിചാരിക്കാൻ ന്യായമില്ലെന്നും സ്വതന്ത്രകളായി ജീവിച്ചിരുന്ന ദേവദാസികളേയും നമ്പൂതിരിമാരുടെ കയ്യാടലേയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏറെക്കുറെ ഹലിച്ചുവെന്നും അണ്

തോന്നുന്നു. സാമൂഹികമായ ഈ അധഃപതനം അതിന്റെ പാരമ്പര്യത്തിലേത്തന്നത് ആരും ഏതും ശതകങ്ങളിലാണ്. അക്കാലത്തു സാഹിത്യം മാത്രമല്ല ചിത്രങ്ങൾ ശില്പവേലകൾ, ശാസനങ്ങൾ എന്നിവയും ഈ വസ്തുത ഞെളിയിക്കുന്നു. ശ്രീചിത്രം തുടങ്ങിയ പ്രസിദ്ധക്ഷേത്രങ്ങളിൽ അന്നുണ്ടായിട്ടുള്ള ശിലാശില്പങ്ങളും മട്ടാഞ്ചേരി കൊട്ടാരത്തിൽ തമ്പുരാട്ടിമാരുടെ കിടക്കുമുറിയിലെ ചുവർചിത്രങ്ങളും മാത്രം ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഈ നരകങ്ങളിൽനിന്ന് ജനങ്ങളെ കരകയറ്റുവാൻ ആദ്യം ശ്രമിച്ചത് നിരണം കവികളും ആ കൃത്യാം പൂർണ്ണമാക്കിയത് തുഞ്ചത്ത ഗുരുപാദരും ആണ്. ആശാന്റെ കൃ

തികളിലെന്നപോലുള്ള ഒരു അത്ഭുതമർത്ത്യം, വെള്ളനീറിയ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് മനമായി പുറപ്പെട്ടുവന്ന ആത്മനാദത്തിന്റെ നേരിയ ഓളം എഴുത്തച്ഛന്റെ കൃതികളിലും ഉടനീളം അനുഭവപ്പെടുന്നതിനു കാരണം അക്കാലത്തെ സാമൂഹികമായ അധഃപതനമാണെന്നു വിശ്വസിക്കാം.

ആരും ഏതും ശതകങ്ങളിലെ സാമൂഹികസ്ഥിതിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്.

"നല്ലാർക്കല്ലായിലും ഭൂമി-
മിതു സവിധേ
മൗലാർത്താ നികാമം
വല്ലാതേ വേണമത്രേ ചില
രതന്നരഗ
ല്ലായ്കിലെന്നാഭിജാതം

ഹംഗ്ലാംഗോജാവലിനാം ചില
 മധുപകലം
 കൂടിയാടായ് കിലുങ്ങോ
 കലാണം വന്നുകൂടിൻറിയവര
 -മൊരുമ
 തന്നാമനും മനോജ്ഞേ!"

എന്ന വദ്യവും, ചന്ദ്രോത്സവ
 ത്തിൽ ശങ്കരനും പുനവും മറ്റും
 തേവിടിചികളുടെ മൂലം കൂടി
 പാട്ടുപടി നടക്കുന്നതായി വർണ്ണി
 ക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളും വിക്ഷിപ്തങ്ങളാ
 ത്. തേവിടിചികൾ മൂലം പല
 കവികളും പട്ടിണി കൂടാതെ കഴി
 ണ്ണ എന്നതിനെ ചന്ദ്രോത്സവകാ
 രൻ പുനത്തേയും ശങ്കരനേയും വി
 ടികൂടി പരിഹസിക്കുകയല്ലേ എ
 ന്ന സംശയിക്കണം. ഏറ്റവും ഈ
 ചിത്രദ്വീക്ഷയോടുകൂടി എഴുതിയിട്ടു
 ള്ള ഉണ്ണുനീലിസന്ദേശം ഹാസക
 വനമാണെന്നു് അഭിപ്രായപ്പെട്ട
 അഭിവന്ദ്യരായ വള്ളത്തോളും,
 ആർ. നാരായണപ്പണിക്കരവർക
 ളും ഇക്കാര്യത്തിൽ എന്തു പറയുമോ?

മണിപ്രവാളം എന്ന പദം ത
 നെ അദ്യകാലത്തു സ്ത്രീവർണ്ണനം
 എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ഉപയോഗി
 ചിച്ചിരുന്നതു്. കാമദാഹനം ചമ്പു
 വിൽ കാമൻ മരിച്ചു കഴിഞ്ഞ
 പോൾ "നാലു മണിപ്രവാളമുയരെ
 ചൊല്ലുതുമിളിരുമേ" എന്നു പ.ാ.
 ണ്തിട്ടുള്ളതു നോക്കുക. മണിപ്ര
 വാള പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉത്ഭവം
 തേവിടിചികൾ മൂലമാണെന്നു് ഈ
 ഹിക്ഷവാൻ വഴിയുണ്ടു്.

"മണിപ്രവാളവിദ്യേയം
 പാറകേഷ്പവതിഷ്ഠതേ
 ലംബശിപ്രിപരിവാരാ
 മഹിളാമിഹാസപദാ"
 എന്ന പ്രാചീനപദ്യം ഇതിനു തെ
 ളിവാണു്.

കേരളത്തിലെ തേവിടിചികൾ
 ക്കു തമിഴ്നാട്ടിലെ ദേവദാസിക
 കളെക്കാൾ അത്യാനന്ദമായ സ്ഥാനം
 ഏതു കാലത്തും കല്പിച്ചിരുന്നുവെ
 ന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അവർ

കച്ചവടക്കാരുടെ തുച്ഛത്വം വിലകൾ കുറച്ചിരിക്കുന്നു

THE COMMERCIAL RICE MILL, KOKKALAI-TRICHUR

ഫോൺ: 102 ടെലി: CIARYEN

സുഖനീളം

ആരോഗ്യത്തിന്നു പ്രത്യേക സുഖനിദ്രയാണ്. കച്ചവടക്കാരുടെ ആടുമാട് നാലുപ്രായത്തിലായിട്ടും ഉപയോഗത്തിൽ പ്രസിദ്ധിനേടിയ ഉത്തമമായ കറച്ചിപ്പടക്കാരും കിത്തിപ്പെടകനാകാലി ആഹാരം ഇവ മില്ലിലും മില്ലുകാർ ഏല്പിക്കുന്ന കച്ചവടക്കാർ പക്കലും അഞ്ചുവിളകിനടുത്ത് തങ്ങളുടെ ഡെപോവിലും മൊത്തമായും ചില്ലറയായും കിട്ടുന്നതാണ്. ട്രെയിഡ് മാർക്ക് നോക്കി വാങ്ങുവിൻ.

പരക്കു മെച്ചവും വിലക്കുറവും വേണമെന്നുള്ളവർ
 കൊമേർസ്യൽ റൈസ്മില്ലിലേക്കു എഴുതുക.

ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ മാത്രമേ നൃത്തമാടാ
 ളുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ലക്ഷം രൂപാ
 കൊടുത്താലും ഒരു വിട്ടിൽ പോ
 യി നൃത്തമാടാൻ അവർ ഒരുമ്പെ
 ടുകയില്ല. തുക്കടിത്താനം ക്ഷേത്ര
 ത്തിലും മാറ്റം കൊണ്ടുവെച്ചിട്ടുള്ള
 കടക്കുണ്ണു്, കടൈക്കുണ്ണു് മുതലാ
 യവ കേരളത്തിലെ തേവടിചിക
 ളുടെ നൃത്തകലാപ്രാവീണ്യത്തിനു്
 ഉദാഹരണങ്ങളായി ഇന്നും പരി
 ലസിക്കുന്നു.

"നക്ഷം കോവിദന്തകി
 വിരചിതം
 നാട്യം രസൈകാഗ്രതോ
 ദൃഷ്ട്വാ നിർന്നിമിഷഃ പ്രസന്ന
 വദനാ

നിഷ്പന്ദനമാഗതഃ
 തത്സംസ്കാരബലാൽ കൃതാ
 ഇവദിവ
 ച്ചാഭാന്തി ഭിത്യാദികേ
 യാത്രാലേഖനഗതാശ്ച ദൈവത
 ഗണാ
 നൃത്തലയേ നിത്യശഃ
 എന്ന ശിവചമ്പുസത്തിൽ ഭാമോ
 ദരചക്രാർ, കണ്ടിയൂർ മഹാദേ
 വർ കോവിലിൽ രാത്രിത്തോറും ക
 ലാകുശലകളായ "കൂത്തിച്ചി"കൾ
 ചെയ്യുന്ന നൃത്തം കണ്ടു് അപഹൃത
 ചിത്തവൃത്തികളായ ദേവന്മാർ നി
 ശ്വേഷമായി സംസ്കാരബലം
 കൊണ്ടു് അടുത്ത മണ്ഡപത്തി
 ന്റെ ഭിത്തികളിൽ സ്ഥിരമായി

ഷെർപ്പാ ടെൻസിങ് - ഡാർജിലിങ് 'ടെഗർ'

ഹിമാലയത്തിന്റെ കൊടുമുടിയിൽ ആദ്യം കാലെടുത്തു കത്തിയ ഇൻഡ്യൻ പരമൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബജീവിതം, പുത്രിമാരുടെ സന്തോഷം, അഭിനന്ദനങ്ങൾ, പർവതാരോഹണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള രസകരങ്ങളായ വിവരങ്ങൾ

ടെൻസിങ്:—ഹിമാലയത്തിലെ ഹിമാലയത്തിൽ അദ്ദേഹം കാലെടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഷെർപ്പാ വംശജൻ—നമ്മുടെ നാട്ടുകാരനാണ്. നേപ്പാളിലെ ഒരു വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട അളക്കണക്കിലും, ഇൻഡ്യയിലെ പരമൻ അദ്ദേഹം സമ്പാദിച്ച ഡാർജിലിങ്ങ് ലുക്സി സ്മരണയായ ഒരു ഇൻഡ്യൻ സ്മരണയെ വിവാഹം ചെയ്ത് ഇൻഡ്യയിൽ 20 വർഷം മുമ്പാണ് താമസം ചെയ്തത്. അദ്ദേഹം നേപ്പാൾക്കു നാണക്കം വരുത്തുന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേര പർവതജാതിയിലെ വോട്ടർമാരുടെയിടയിലുണ്ട്. ഒരു നേപ്പാൾ സ്വദേശിയെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഉത്തരവാദിപ്പെട്ട മേന്മക്കാർ പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകം എഴുതിയ പാത്രങ്ങളിലെ നിരീക്ഷണമുണ്ട്.

അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. "ഞാൻ എന്റെ സന്തോഷം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മനോഹരമായ കണ്ടിട്ടില്ല. കാൽപ്പാ

ട് മാത്രം കണ്ടിട്ടുണ്ട്—വളരെ വലുതാണ്; ഒരടി നീളമുണ്ട്. അകാൽപ്പാടിന്."

"ഹിമാലയത്തിൽ മനോഹരമായൊരു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അടുത്തുചെന്നാൽ കടിക്കാൻ വരിക മറ്റൊരു കണ്ടിട്ടുണ്ട്." ടെൻസിങ്ങിനോടു സംസാരിക്കുന്നത് ഒരു രസമാണ്.

പാവപ്പെട്ട കുട്ടി

ഒരു കുട്ടിയായ അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തിനെ സ്ത്രീകൾ അയച്ചു പറിച്ചുകൊണ്ട് മാതാപിതാക്കൾക്കു പണയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും തന്റെ രണ്ടു പുത്രിമാർക്കു വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുവാൻ വലിയ താല്പര്യമാണ്.

പുത്രിമാരുടെ സന്തോഷം

ടെൻസിങ്ങിന്റെ വീരപരാക്രമങ്ങളെപ്പറ്റി 'മിസ്സിസ് ടെൻസിങ്' അധികമൊന്നും പറയാറില്ല. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി തികഞ്ഞ അഭിമാനവും ഘോരമാനവും അവർക്കുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണഗണങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചാൽ അവർ മൗനമേറിയവരായിത്തീർന്നു. പുത്രിമാർ—നീയും വേദയും—അങ്ങനെയല്ല. 1952 ഒക്ടോബറിൽ ടെൻസിങ് ഒരു സ്വീസ് പർവതാരോഹണക്കാരനായ ഡോ. ചെവല്ലിയോടുകൂടെ എവർസ്റ്റേറ്റിലേക്കു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ പേമ എന്ന പുത്രി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—"എന്നെക്കുറിച്ചും ഒരു ദിവ

ടെൻസിംഗ്

വകലും ചിത്രരൂപത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതായി തോന്നിപ്പോകുമെന്നു വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളതു് അതിശയോക്തിയായി ഗണിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. നൃത്തഗീതാദികളിൽ അവർ അത്രത്തോളം പ്രവീണകളായിരുന്നു. (മലയാളി വാർഷികം)

സം അച്ഛൻ ആ കൊടുമുടിയിൽ കാൽ കുത്തുമെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. അദ്ദേഹം ആ പർവ്വതശിഖരത്തെ കീഴടക്കുതന്നെ ചെയ്യും. അതിനെ സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം അത്രയ്ക്കു ഭ്രാന്തുപിടിച്ചിരിക്കുകയാണ്”.

കേണൽ ജോൺ ഹണ്ടു്
ഇന്ത്യയിലെ എവറസ്റ്റ് കൊടുമുടിയിൽ ആരോഹണം നിർവഹിച്ച സംഘത്തിന്റെ നേതാവു്

5 അടി 9 ഇഞ്ചു്

ടെൻസിങ്ങിനു് അഞ്ചടി ഒമ്പതു് ഇഞ്ചു് ഉയരമുണ്ടു്. നോപ്പാളിലെ ഒരു സാധാരണക്കാരനു് അത്രയും ഉയരമില്ലെന്നുള്ളതു പലർക്കും അറിയാവുന്നതാണല്ലോ.

ഭാര്യയുടെ ആഗ്രഹം

ടെൻസിങ്ങു് ഭാവിയിൽ പർവ്വതാരോഹണത്തിനു പുറപ്പെടുന്ന

കാലത്തിൽ മിസ്സിസ് ടെൻസിങ്ങിന്റെ അഭിപ്രായമെന്താണെന്നു നോക്കാളിൽ വെച്ച് ഒരു പത്രപ്രതിനിധി ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അവരുടെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു:— “അദ്ദേഹം എവറസ്റ്റിന്റെ മുകളിൽ കയറിയല്ലോ. ഇനിയും പർവ്വതങ്ങൾ കയറാൻ അദ്ദേഹം പോകണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഏറ്റവും ഉയർന്ന കൊടുമുടിയിൽ ആരോഹണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കാൻ മറ്റുള്ള ഏതു പർവ്വതത്തിൽ കയറിയൊക്കും അതൊരു നോട്ടമല്ലല്ലോ.”

ടെൻസിങ്ങിന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ

ടെൻസിങ്ങിന്റെ പിതാവിന്റെ പേരു് മിംഗ് മാ എന്നും, അമ്മയുടെ പേരു് കിൻഗ്വിൻ എന്നുമാണു്. ടെൻസിങ്ങിനു് രണ്ടു സഹോദരന്മാരും രണ്ടു സഹോദരികളുമുണ്ടു്. സഹോദരിമാർ ഹപ്പോഴും നീപ്പാളിൽ തന്നെ താമസിക്കുന്നു. സഹോദരന്മാർ മരിച്ചു പോയി.

ടെൻസിങ്ങിനു് രണ്ടു പുത്രിമാർ മാത്രമേയുള്ളൂ. അവർ ഡാർജ്ജിലിങ്ങിലെ നേപാള ഹൈസ്കൂളിൽ പഠിക്കുകയാണു്. ഒരു പുത്രൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ ദിവംഗതനായി. സ്വകുടുംബത്തോടു് ടെൻസിങ്ങിനുള്ള സ്നേഹം നിസ്തീമമാണു്. മരിച്ചുപോയ പുത്രനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും ആത്മതപ്തം ഭുജിതനായി സ്തംഭിക്കാറുണ്ടു്. പർവ്വതങ്ങളാണോ സ്വകുടുംബമാണോ അദ്ദേഹത്തിനു് ഏറ്റവും പ്രിയംകരമെന്നുള്ളതു തീർത്തു പറയാൻ നിർവ്വാഹമില്ലെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ പറയുന്നു.

പർവ്വതാരോഹണസംഘത്തോടൊന്നിച്ചു സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ അ

ദ്ദേഹത്തിനു് പ്രതിമാസം 225 രൂപാ ശമ്പളം ലഭിക്കും. ഹിമലയദേശത്തു സഞ്ചരിക്കുന്ന സമയത്തു് ദിവസേന മൂന്നു രൂപാ അലവൻസും കിട്ടും. അപകടം നിറഞ്ഞ ഒരു പണിയാണു് പർവ്വതാരോഹ

സർ ജോർജ്ജ് എവറസ്റ്റ്
1841-ൽ ഹിമാലയൻ കൊടുമുടികളുടെ ഉയരം കണക്കാക്കിയ സർവ്വസാമന്തിന്റെ നേതാവു്. ഹിമാലയത്തിലെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന കൊടുമുടിയിലൂടെ ഉയരം 29002 അടി ആണെന്നു് അദ്ദേഹം അനുഗമിച്ചു. പ്രസ്തുതകൊടുമുടിക്ക് അന്നുമുതൽ എവറസ്റ്റ് എന്നുപേരായി.

ണം. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ആ ജോലിയിൽ സാമർത്ഥ്യമുള്ള ഒരാൾ ഒരുത്തൻ പോലുമില്ല.

പർവ്വതാരോഹണമില്ലാത്തപ്പോൾ ടെൻസിങ്ങിനു് തൊഴിലില്ല; ആദായവുമില്ല. അതു് അദ്ദേഹത്തെ വിഷാദചിത്തനാക്കുന്നതെന്നു പുത്രി ഒരിക്കൽ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ഇപ്പോൾ വിശ്വസംപൂജനായി പ്രകീർത്തിക്കപ്പെടുന്ന

എവറസ്റ്റ് കൊടുമുടിയുടെ 26700 അടി ഉയരത്തിൽ വച്ച് 1921-ൽ എടുത്ത ഫോട്ടോ.

ടെൻസിങ്ങിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അന്തിമഘട്ടത്തിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രശ്നം—വയറിന്റെ പ്രശ്നം— പതുങ്ങിക്കിടപ്പുണ്ടെന്നുള്ളത് അഭിനന്ദനാശേഷങ്ങൾക്കിടയിൽ ജനങ്ങൾ മനോഹരമായിരുന്നു. വരുമാനത്തിന്റേ പേണ്ടി പർവ്വതാരോഹണശ്രമത്തെ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നതിനാൽ പുത്രിമാരുടെയും ഭാര്യയുടെയും അടുക്കൽനിന്ന് ദീർഘകാലം വേർപെട്ടു ജീവിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നിർബന്ധിതനായിത്തീർന്നു. വെ

പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ പുത്രിയുടെ നീലിമപ്പുണ്ട് മനോഹരനായെങ്കിൽ വിഷാദമയമായ തെളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഒരു ലേഖകൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഡാർജിലിങ്ങിലെ ജനനീലിഡമായ ഒരു പ്രദേശമാണ് ടൂങ് സ്പൂങ്. അവിടെ താമസിക്കുന്ന ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങൾ സാധുക്കളാണ്. അവരുടെയിടയിലാണ് ടെൻസിങ് താമസിക്കുന്നത്. “ഈ സ്ഥലം എനിക്ക് ഇഷ്ടമാണ്” എന്നാണ് ടൂങ് സ്പൂങ്ങി

നെ സംബന്ധിച്ച് ടെൻസിങ് പറയുന്നത്. എവറസ്റ്റിനെ കീഴടക്കിയ ഷേർ പാ വംശജനോടുള്ള ബഹുമാനത്തോടൊപ്പം പല നേതാക്കളും കബേരനാരം മിസ്സിസ് സിങ്ങിനെ വിരുന്ന സൽക്കാരത്തിന്റേ ക്ഷണിച്ചുതൂടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. “ഞാൻ തനിയെ നിങ്ങളുടെ വിരുന്ന സൽക്കാരത്തിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ വരികയില്ല. ഞാൻ അഭിനന്ദനം അർഹിക്കുന്നില്ല. അഭിനന്ദനത്തിന്റേ അർഹൻ എന്റെ ഭർത്താവാണ്. അദ്ദേ

ഹിം വരമ്പോൾ ഞാനും അദ്ദേഹം തോന്നുന്നിച്ച് നിങ്ങളുടെ സൽക്കാരങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാം" എന്നു പറഞ്ഞു സൽക്കാരത്തിനുള്ള എല്ലാ ക്ഷണങ്ങളെയും വിനയപൂർവ്വം മിസ്സിസ് ടെൻസിങ്ങ് ഉപേക്ഷിച്ചു. പക്ഷേ, ഒരാളുടെ സൽക്കാരം മാത്രം അവർ ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. അത് ബംഗാൾ ഗവർണ്ണർ ശ്രീ. എച്ച്. സി. മുക്കർജിയുടെ രായിരുന്നു. അവിലേന്ത്യാ പ്രസിദ്ധനായ ഒരു ജനകീയ നേതാവിന്റെ പ്രശംസകൾ അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ പുളകം ചൂർത്തി.

ടെൻസിങ്ങിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുപടി

ചോ:—ടെൻസിങ്ങിന് എത്ര വയസ്സുണ്ട്?

ഉ:—39.

ചോ:—ടെൻസിങ്ങിന്റെ ഭാര്യ വർണ്ണമെന്താണ്?

ഉ:—ഷെർവാ ടെൻസിങ്ങ് നോക്കൂ.

ചോ:—ഷെർവാ എന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്തു?

ഉ:—ടെൻസിങ്ങിന്റെ വർണ്ണത്തിന്റെ പേര്. ഈ വർണ്ണമാണ് എവറസ്റ്റ് ആരോഹണസംഘങ്ങളെയെല്ലാം സഹായിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ചോ:—ജനനം എവിടെയാണ്?

ഉ:—കിഴക്കൻ നേപാളിൽ (ഇദ്ദേഹം 1932-ൽ ഇൻഡ്യയിൽ വന്നു താമസിച്ചു.)

ചോ:—ഇദ്ദേഹം ആദ്യം എവറസ്റ്റിലേക്കു പുറപ്പെട്ടത് എന്നാണ്?

ഉ:—1935-ൽ എറിക്ഷി പാറ്റന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ.

ചോ:—ആകെ എവറസ്റ്റിലേക്കു എത്ര ആരോഹണശ്രമങ്ങളുണ്ടാ

1952 നവംബർ 19-ാം തീയതി എവറസ്റ്റിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗത്തിലെ ഏഴാം ക്യാമ്പിൽ ലാംബർട്ട്, റീസ്; ടെൻസിങ്ങ് എന്നിവർ എത്തിച്ചേർന്നു. അതു ഭയം. ഷെർവാലിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സ്വിസ് സംഘമായിരുന്നു. കഠിനമായ തണുപ്പും കൊറോണയും നിമിത്തം പ്രസ്തുത ആരോഹണം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വന്നു.

യിട്ടുണ്ട്.

ഉ:—12.

ചോ:—അവയിൽ ഏതിലൊക്കെയാണ് ടെൻസിങ്ങ് പങ്കെടുത്തത്?

ഉ:—1937 — ഹ്യാട്ട്ലഡ്ജിന്റെ നേതൃത്വത്തിലും, 1938-ൽ എച്ച്. ഡബ്ല്യു. കിൽമന്റെ നേതൃത്വത്തിലും, 1946-ൽ സൗത്ത് ആഫ്രിക്കൻ പാർട്ടിയുടെ കൂടെയും, 1952-ൽ മുമ്പ് സ്വീകാരനായ റെയ്മണ്ട് ലാംബർട്ടിന്റെ നേതൃത്വത്തിലും അദ്ദേഹം എവറസ്റ്റിൽ എത്താൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അന്ന് 28,215

അടി ഉയരം അദ്ദേഹം വർച്ചതം കയറി.

ചോ:—12 ആരോഹണങ്ങളെപ്പറ്റി മുൻകൂട്ടിൽ പറയാമോ?

ഉ:—നിവൃത്തിയില്ല. വേണമെങ്കിൽ മറ്റൊരു ലേഖനം തന്നെ എഴുതണം. 12 ആരോഹണങ്ങളിൽ 8 എണ്ണം ഡമാർത്ഥത്തിൽ ആരോഹണത്തിനുള്ള ശ്രമങ്ങളും നാലെണ്ണം അനേകപക്ഷണപര്യടനങ്ങളായിരുന്നു. അനേകപക്ഷണപര്യടനങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേത് 1921-ലും, ഡമാർത്ഥശ്രമങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേത് 1922-ലും ആയിരുന്നു.

അന്തരിച്ചപോയ വൈദ്യരത്നം പി. എസ്. വാര്യരുടെ ആയുർവൈദ പ്രശംസ

ഹെഡ്ക്വാർട്ടേഴ്സ് — കോട്ടയം, തെക്കേമലബാർ.

ബ്രാഞ്ച് കോം — കോഴിക്കോട്, പാലക്കാട്, തിരൂർ & ഇടുക്കോട്.

ഇവിടെ ചിരവരിചയം സിദ്ധിച്ച വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ അയ്യർവേദ വിധി പ്രകാരമുള്ള മരുന്നുകൾ നിർമ്മിച്ചുവരുന്നു.

ധാര, പിഴിച്ചിൽ, വൈകിഴി മുതലായ പ്രത്യേക ചികിത്സകൾ പ്രധാന വൈദ്യൻ ശ്രീ പി. എം. വാര്യരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ കേടുപാടുകൾ ചെയ്ത് നടത്തുന്നതാണ്.

സർപ്പവിഷം മുതലായ വിഷങ്ങൾക്കുള്ള ചികിത്സയും ഇവിടെ ഏർപ്പാടുണ്ട്.

അധിക വിവരങ്ങൾക്ക് ഹെഡ്ക്വാർട്ടേഴ്സ് എഴുതിയോദിക്കുക, ഒരക്ഷയപ്പട്ടിക സൗജന്യം.

മാനേജർ.

മോ:—1922—ലെ നേതാവ് അരായിരുന്നു.

ഉ:—ബ്രിഗേഡിയർ ജനറൽ ബ്രൂസ്.

മോ:—അദ്ദേഹം എത്ര അടി ഉയരംവരെ കയറി?

ഉ:—27300 അടി

മോ:—എവറസ്റ്റിന്റെ ഉയരം എത്ര അടിയാണ്?

ഉ:—29002 അടി. (ഒരു ചോദ്യം കരിയായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഉയരം) ഈ കണക്കെടുത്ത ശേഷം എവറസ്റ്റ് കൂടുതൽ ഉയർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. എവറസ്റ്റിന് 23310 അടി ഉയരമുണ്ടെന്ന് സിസ്റ്റം അനുസരിച്ചാണ്. വ്യസ് യൂണിറ്റ് കഴിഞ്ഞ വർഷം അടിപ്രായപ്പെടുത്തി

കിലും അത് പിന്നീട് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. ഇപ്പോഴത്തെ ഉയരം 29141 അടി അണയ്ക്കും.

മോ:—ടെൻസിന്റെ ഈ ധീരപരാക്രമം ഗവർണ്ണർ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ഉ:—ഉണ്ട്. ഇൻഡ്യാ ഗവണ്മെന്റ് അദ്ദേഹത്തെ അഭിനന്ദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ ഒരു അടുത്തുണ്ട് നൽകാൻ ഗവർണ്ണർ അലോചിച്ചു വരുന്നു. പശ്ചിമ ബംഗാൾ പ്രധാന മന്ത്രിയും ഗവർണ്ണറും ടെൻസിന്റെ ഹോർട്ടുമായി അനുചോദിച്ചു.

മോ:—ഇനിയും എവറസ്റ്റിന്റെ പേര് മാറിയിട്ടുണ്ടോ?

ഉ:—തീർത്തു പറഞ്ഞുകൂടാ. ടെൻസിന് കൊടുമുടി എന്നാണ്

വാസ്തവത്തിൽ പേരിടേണ്ടത്.

മോ:—എവറസ്റ്റിൽ എന്നാണ് പ്രശ്നം.

ഉ:—മെയ് 29—ാം നമ്പർ

മോ:—എന്നാണ് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തത്.

ഉ:—എലിസബത്ത് ദ്വിതീയയുടെ കിരീടധാരണദിവസമായ ജൂൺ 2—ാം നമ്പർ ഈ വാർത്തയിൽ സംബ്രിതയായ രാജ്ഞി കേണൽ ഹണ്ടിനും ഹി ലാറിക്കും സർ സ്ഥാനം നൽകി. ടെൻസിന്റെയും ബഹുമതി നൽകണമെന്ന് രാജ്ഞിക്ക് അഗ്രഹമുണ്ടത്രേ. ടെൻസിന് ഇൻഡ്യാ ഗവർണ്ണറുടെ അഭിപ്രായം അറിയുന്നതിനുമുമ്പ് ആ നടപടി സ്വീകരിക്കുകയില്ലെന്നറിയുന്നു.

ശിശുകാലരോഗങ്ങളെ എങ്ങനെ ജയിക്കാം

ഒരിക്കൽ ആയിരക്കണക്കിനു ശിശുക്കളുടെയും ചെറിയ കുട്ടികളുടെയും ജീവനേ അപഹരിച്ച ശിശുകാല പകർച്ചപ്പനിങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ ഏറ്റവും വലിയ നാശങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്ന നിലവിട്ടിട്ട് കാലക്രമേണ കിഴോട്ടിറങ്ങുകതന്നെയാണ്.

വ്യാധികളെ തടയാനുപയോഗിക്കുന്ന (Immunization) ഒരു നുകൾനമിത്തവും ഏറ്റവും ചെറിയ ശിശുക്കൾക്കുപോലും താങ്ങാൻ തക്കരായ ഗുണങ്ങളടങ്ങിയതുകാരണം, പ്രത്യേകിച്ച് ശിശു ചികിത്സയ്ക്കുതകിയതായ ഒരു "അത്ഭുതരസായനം" (Wonderdrug) മായ, ഓറിയോ മൈസിൻ (Antibiotic) എന്ന ശക്തിയേറിയ ഒരു ആൻറിബയോട്ടിക് (Antibiotic)ന്റെ ഉല്പാദനം മൂലമായും കുട്ടികാല പകർച്ചവ്യാധികളെക്കുറിച്ചു മരണങ്ങൾ ആണ്ടോടാണ്ടു കുറഞ്ഞു കോടങ്ങൾക്കു കുറയുകയും ചെയ്തു.

ഓരോരോ ദീനത്തിനെതിരായ കരുതൽ മരുന്നു പ്രയോഗം പൊതുവിൽ സ്വീകരിച്ച പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെ കണക്കുകൾ എടുത്തതിൽ, ഈ സുഖക്കേടുകളുടെ അക്രമണവും തന്മൂലമുള്ള മരണങ്ങളും സാരതരമായി കുറയ്ക്കുമെന്നു കാണുന്നു.

അമേരിക്കയിലും, അതിൽ വളരെ കൂടുതലായി പല പല യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലും ഇപ്പോഴും ഒരു വലിയ ദീനിയായി നിലകൊള്ളുന്ന ഡിഫ്തീറിയ (Diphtheria) [മരണകരമായി തൊണ്ടയെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു സുഖക്കേട്] ബാധിക്കാ

തിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള മുൻകരുതൽ ചികിത്സ വളരെ വിജയകരമായ ഫലത്തെ പുറപ്പെടുവിച്ചു. 1921-ൽ ചിക്കാഗോ (Chicago) യിൽ ഉള്ള മുൻസിപ്പാലിറ്റി വക പകർച്ചവ്യാധി അശുപത്രിയിൽ 2165 ഡിഫ്തീറിയ സുഖക്കേടുകാരെ ചികിത്സിച്ചു. എന്നാൽ 1945-ൽ വെറും 23 പേർ മാത്രമേ അശുപത്രിയിൽ ചികിത്സിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ. ക്യാനഡയിലുള്ള ഒണ്ടേറിയോ (Ontario) എന്ന പ്രദേശത്തു് 1900-ാം ആണ്ടിൽ ഡിഫ്തീറിയ മൂലമായിരുന്ന മരണം പൊതുജനസംഖ്യയുടെ ലക്ഷത്തിൽ 339 വീതം ആയിരുന്നത് 193-ൽ 60 വീതവും 1942-ൽ 0.4 വീതവുമായി കുറഞ്ഞതുതന്നെ മുൻകരുതൽ ചികിത്സകളുടെ പ്രയോജനത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുള്ള മഹാരണമാണ്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഈ സുഖക്കേട് മൂലമരണം ഉണ്ടായിരുന്ന മരണങ്ങൾ 1941നും 1945നും ഉള്ളിൽ തന്നെ 50 ശതമാനം കുറഞ്ഞുകണ്ടു.

അമേരിക്കൻ സൈനമിഡ് കമ്പനി യുടെ ലാഡർലാല ബോറട്ടറി വിഭാഗത്തിൽ (Lederle laboratories Division)ൽപ്പെട്ട ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ശരീരത്തെ മുൻകൂട്ടിതന്നെ ബാധകൾക്കു എതിരായി ശക്തിപ്പെടുത്താനുള്ള സാധനങ്ങൾ പല ശിശുകാലദീനങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ച് സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ ഒന്നു മാത്രമാണ്. ഡിഫ്തീറിയ മഹാരോഗത്തോടും ദക്ഷിണദ്രവങ്ങൾ വരുത്താത്തവിധത്തിൽ ശിശുക്കൾക്കു നൽക

പ്പെടുത്തുന്നതായ ഈ വസ്തുക്കൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ അധികമായ പ്രത്യേക ഗവേഷണങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ ചിലതു് ആറു മാസത്തിൽ കുറഞ്ഞ ശിശുക്കളിൽ പോലും പ്രയോഗിക്കാവുന്നതാണ്.

ഡിഫ്തീറിയ വരതിരിക്കാൻ വേണ്ടി, ആറു മാസമോ അതിൽ കുറവു തന്നെയോ പ്രായമുള്ളപ്പോൾ ശിശുക്കളെ കുത്തിവയ്ക്കണമെന്ന് അമേരിക്കൻ പബ്ലിക് ഹെൽത്ത് അഡ്വൈസി യേഷൻ അവശ്യപ്പെടുന്നു.

എന്നാൽ അതിനു മുമ്പുള്ള കുത്തിവയ്പ് പ്രായാജനമില്ലാതിരിപ്പാൻ ഇടയുള്ളതുകൊണ്ടു് ഒൻപതുമാസം കഴിഞ്ഞു കുത്തിവയ്ക്കുകയാണ് നല്ലതെന്ന് അമേരിക്കൻ അക്കാഡമി ആഫ് പെഡിയാട്രിക്സ് (American Academy of Pediatrics) ന്റെ ഒരു കമ്മിറ്റി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

വില്ലൻ മൂമ തടയാനുള്ള കുത്തിവയ്പ് ശിശുവിനു് മൂന്നും ആറും മാസം പ്രായത്തിനിടയിൽ ആരംഭിക്കാമെന്നാണ് അമേരിക്കൻ പബ്ലിക് ഹെൽത്ത് അസോസിയേഷന്റെ അഭിപ്രായം. ഡിഫ്തീറിയായ്ക്കായിട്ടുള്ള കുത്തിവയ്പ് നൽകുന്നവോളമുള്ള ഉറച്ച എതിർപ്പ് വില്ലൻ മൂമയ്ക്കെതിരായുള്ള കുത്തിവയ്പ് നൽകുന്നില്ലെന്നാണ് പല വൈദ്യന്മാരുടേയും അഭിപ്രായമെങ്കിലും രണ്ടാമതു പറഞ്ഞതു് വില്ലൻ മൂമയുടെ കഠിനമായ സാരമായി കുറയ്ക്കാൻ സഹായിക്കുന്നവെന്ന് എല്ലാവരും ഒന്നുപോലെ സമ്മതിക്കുന്നു.

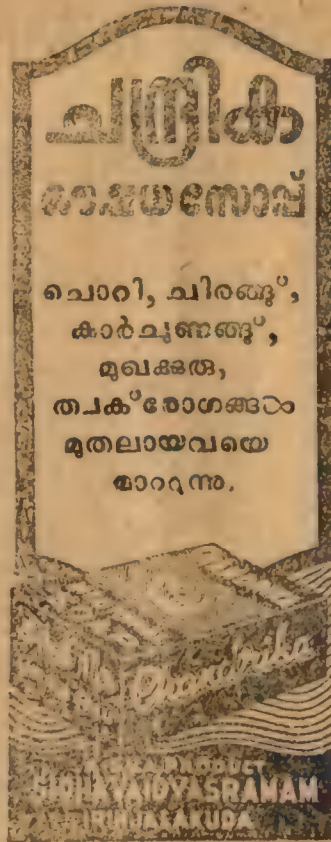
ഇന്ന് പ്രചരണത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന വേറൊരു കരുതൽ പ്രയോഗം

റൈറ്ററാണ് എന്ന സൂചകത്തിനതിരായിട്ടുള്ള കത്തിവയ്പാണ്. വളരെ നിലവത്തായതും താരതമ്യേന അനിഷ്ടാനുഭവങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതുമായ റൈറ്ററാണ് എതിർ വീക്ഷം ലെസ്ലർലിംഗ്സ് വാട്ടർ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹം പ്രായം കഴിഞ്ഞ ശരിയുള്ള ക്ലിക്ക് ഇത് ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ്. അമേരിക്കയിൽ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്ന ഒരു വതിവ് വീവ് തീരിയായിക്കും റൈറ്ററനെന്നും എതിരായി ഒന്നിച്ചുള്ള കത്തിവയ്പാണ്.

മസ്കരി സന്നിവാതജപം ഈ സുഖകേടുകൾക്ക് എതിരായുള്ള കത്തിവെയ്പ്പും ചെറുപ്രായത്തിൽ തന്നെ ചെയ്യുന്നത് അവശ്യകവും ഏറ്റവും പ്രയോജനകരവും ആണ്. ഏറ്റവും വലിയ തോതിലുള്ള പൊതുജനാരോഗ്യ പ്രവർത്തകർ മുഖാന്തരം, പൊതുവിൽ വളരെ ഭീതികരമായിരുന്ന സന്നിവാതജപത്തേ വലിയ തോതിൽ ലോകത്തിന്റെ പലഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ഏറ്റെടുത്ത് ബഹിഷ്കരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഒരുകാലത്തു വലിയ ഭാഗം ജനങ്ങളെ കൊന്നൊടുക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന മസ്കരിയേയും അപ്രകാരം തന്നെ വച്ചരായി അമർച്ച ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

കുട്ടിക്കുലത്തോടുകൂടിച്ചവരായി ക
ളുടെ പ്രവർത്തനശക്തിയെ കാണു
ന്നതിന് എററ ഉതകിയ മാർഗ്ഗം
ആ സുഖകേടുകൾ പിടിക്കാതിരി
ക്കത്തക്കവണ്ണം എതിർശക്തിയെ
പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന മുൻകണിയില
യ്ക്കുകയാണെന്നു വൈദ്യന്മാരും,
ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഒന്നുചേർച്ച സ
മ്മതിക്കുമെങ്കിലും, സുഖകേട് വി
ടിച്ചെടുക്കുന്ന കുട്ടികളെ സംബ
ന്ധിച്ച് അടുത്ത കാലങ്ങളിൽവൻ
കാഴ്ചക്കാർ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പുതിയ മരുന്നുകളുടേയും, അ
സ്സിബയോട്ടിക്കുകളുടേയും കൂട്ട

ചൊരി, ചിരഞ്ജു,
കാർഷ്വഞ്ജു,
മുഖകുരു,
തപകുരോഗങ്ങൾ
മുതലായവയെ
മാറ്റുന്നു.

ത്തിൽ, ശിശുക്കൾക്കും ചെറിയ കുട്ടികൾക്കും ഏറ്റവും പ്രയോജനകരമായി തോന്നപ്പെടുന്നത് ഓഡിയോടെപ്പിൻ ആണ്. പ്രായം ചെന്നവരുടെ ചികിത്സയ്ക്കു നൽകുന്ന ഗുണമെന്ന ഈ ഒരു ധം ശിശുക്കളുടെ വ്യാധികൾക്കും നൽകുന്നുണ്ടെന്ന ഫൈഡർലി ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്. കൂടാതെ ഇതിന്റെ വലുതെ ശാന്തവും എന്നാൽ ശക്തിപ്പെടുത്തുമായ പ്രവർത്തനംകൊണ്ടും നാശനഷ്ടമെന്ന മറ്റു അനിഷ്ടഫലങ്ങൾ ഒന്നുംപുറപ്പെട്ടവിടുന്നില്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ടും ശിശുശോധികൾക്ക് ഇതു പ്രത്യേകിച്ചും ഉപയോഗപ്രദമാണ്.

പുതിയ ശിശുക്കളുടെ മരണ

ത്തിന്റെ സാധാരണ കാരണമായ
ശ്വാസകോശബാധ ഏറ്റവും എളു
പ്പത്തിലും പൂർണ്ണമായും ഇല്ലാതാ
ക്കാൻ 'ഓറിയോമെസിൻ' കൊ
ണ്ടു സാധിക്കും. നീണ്ടുനിന്നാൽ
ശ്വാസസന്ദ്രിയങ്ങൾ ബാധിക്കപ്പെട്ട
വൻ ഇടവത്തുന്ന വില്ലൻമുഖ
നു ചികിത്സയ്ക്കും ഏറ്റവും വിജ
യപ്രദമായിട്ട് ഈ "ആൻറിബ
യോട്ടിക്സ്" ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടി
നുണ്ടു്.

തലച്ചോറിന്റെ നേരിയ തൊലിയെ ബാധിക്കുന്ന മെനിഞ്ചൈറ്റിസ് (meningitis) എന്ന രോഗത്തിന്റെ ചികിത്സ ഓറിയോമെസിൻ മൂലധനം വളരെ പുരോഗമനം പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. എപ്പോഴെങ്കിലും ഈ സുഖഭക്ഷ്യ സംശയിച്ചാൽ ഉടൻ കൊടുക്കാവുന്ന ഒന്നാമത്തെ മരുന്ന് ഓറിയോമെസിൻ ആണെന്നാണു കരുതിയിരിക്കുന്നത്.

[illegible]

(ലൈസൻസി ലാബാട്ടറിയിൽ നിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു)

റോസൻബർഗ് ദമ്പതികൾ

റോസൻബർഗ് ദമ്പതികളെ വധിച്ചു. ലോകത്തിന്റെ നാനാ ഭാഗത്തു ചലിയുന്ന പ്രക്ഷോഭങ്ങളെ ഞായറുകയും അവർ വെട്ടേറ്റു ചിറ്റി. അമേരിക്കയുടെ രാജ്യത്തെ ചെപ്പാറയുള്ള വിചാർങ്ങൾ വെട്ടിയെ അറിയിച്ചുവെന്നാണ് അവരുടെ ചേരിലുള്ള കാര്യം. അറിയിച്ചു വാവരങ്ങളെ കൂട്ടത്തൽ അറക്കുമെന്ന് അറസ്റ്റുകളിൽപ്പെട്ടും ശപതം നയ ഡാവഡ് ഗ്രീൻഗ്ലാസ്സാണ് ജൂലിയസ് റോസൻബർഗ് നാലു മെഡൽ നൽകി.

ഡാവഡ് ഗ്രീൻഗ്ലാസ്സ് യു.പി.എ.യുടെയും തെളിവുവച്ചുകൊണ്ടാണ് റോസൻബർഗ് ദമ്പതികളെ ശിക്ഷിച്ചത്.

ജൂലിയസ് എഴുപതും ന്യൂയോർക്ക് കാരാണ്. ചലിയ വരുമാനമുള്ള ഒരു തുണൽക്കാരന്റെ മകനായി ജൂലിയസ് 34 കൊല്ലം മുമ്പ് ജനിച്ചു, 21-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഇലക്ട്രിക്കൽ എഞ്ചിനീയറിംഗിൽ ബിരുദം നേടി. മൂന്നുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എലിനെ വിവാഹം ചെയ്തു. എലിനും ജൂലിയസ്സിനേക്കാൾ മൂന്നുവയസ്സ് കൂടുതലുണ്ട്. അവർക്കു രണ്ടു മക്കളുണ്ട്.

റോസൻബർഗ് 5 കൊല്ലം ഗവർണ്മെന്റു സർവീസിലായിരുന്നു. എങ്കൽ ഒരു സ്റ്റേനോഗ്രാഫറാണ്.

കച്ചുണിസ്സ് പാർട്ടിയിൽ ഒരംഗമായതിനാൽ 1945-ൽ റോസൻബർഗ് ഗവർണ്മെന്റു സർവീസിൽ നിന്നു നിരോധിച്ചു. എന്നാൽ കൊല്ലത്തിൽ 5000 ഡോളർ പ്രതിഫലത്തിന് അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു കമ്പനിയിൽ ജോലി കിട്ടി.

വെങ്കൽ ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞ

പ്പോൾ കമ്പനിയിൽ അധികമായിരുന്ന ജോലിക്കാരെ പിരിച്ചുവിട്ടതിൽ റോസൻബർഗ് ഉൾപ്പെട്ടു. അതിനുശേഷമുണ്ടായ അപരമായ ഒരു റോസൻബർഗ് ദമ്പതികളുടെ ദുർഭാഗ്യങ്ങൾക്കു മുമ്പാകെ കാണുന്ന പരയാം. ശപതമരമായ ബർനാഡും ഡാവീഡ്, മൊന്നിച്ചു ജൂലിയസ് ബിസ്സിനസിയിൽപ്പെട്ടു. പിറ്റേ മെഷീൻ പ്രോഡക്സ് കോർപ്പറേഷൻ എന്നായിരുന്നു അവരുടെ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പേര്.

മുലധനത്തിൽ പങ്കാളി മുതൽ വേറൊരാളുടേതായിരുന്നു. ബാക്കി മുലധനത്തിൽ മൂന്നിലൊന്ന് റോസൻബർഗ് കുടുംബവും ബാക്കി ഗ്രീൻഗ്ലാസ്സ് കുടുംബവും നൽകി. ബർനാഡും ഡാവീഡും ഷിൻഷാപ്പിൽ പണിയെടുക്കുന്നതെന്നും റോസൻബർഗ് സെയിൽസ് മാർക്കറ്റുകൾക്കൊന്നുമായിരുന്നു വ്യവസ്ഥ. ഈ മൂന്നുപേർക്കും വളം ഉപയോഗിച്ചു.

വെങ്കൽ ഈ വ്യവസ്ഥയ്ക്കു ഒരു

പരാജയമായിരുന്നു. രണ്ടുകൂട്ടരും അന്യോന്യം കുറ്റപ്പെടുത്തി.

തുടർന്നുണ്ടായ ക്ലേശങ്ങളാൽ ഡാവിഡിനും റൂത്തിനും റോസൻബർഗ് ഭവനങ്ങളോടു വിരോധം വർദ്ധിച്ചു. 1950-ൽ ഫെഡറൽ ഇൻവെസ്റ്റിഗേഷൻ ബ്യൂറോ ഡാവിഡിനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തതിൽ ഈ വിരോധത്തിനു എത്രമാത്രം പങ്കുണ്ടെന്നത് ഒരു പ്രശ്നമാണ്.

ചാരപ്രവൃത്തിയുടെ കഥ

അഞ്ചുകൊല്ലം മുമ്പ് ന്യൂമെക്സിക്കോയിലെ ലോസ് അലബാമോസിലെ ആറാംബോമ്പ് പ്രോജക്ടിനെ ഒരു മെഷിനിസ്റ്റായി ജോലിനോക്കുന്നകാലത്ത് ആറാംബോമ്പ് ഓപ്പറേഷൻ ചെയ്ത അറിയിച്ചു എന്നതായിരുന്നു ഡാവിഡിന്റെ വേരിലുള്ള കുറ്റം. അയാൾ കുറ്റം സമ്മതിച്ചു. താൻ ഈ ചാരപ്രവൃത്തിയിൽ ഭർത്താവിനെ സഹായിച്ചു എന്നു റൂത്തും സമ്മതിച്ചു. റോസൻബർഗ് ഭവനങ്ങളുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരമാണ് പ്രവർത്തിച്ചതെന്നും അയാൾ മൊഴി കൊടുത്തു.

തങ്ങൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ പരസ്യപ്രവർത്തനത്തിൽനിന്നു പിന്മാറിയിരിക്കുന്നുവെന്നും അയോമെഡലമാണ് രണ്ടരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ രംഗമെന്നും ചാരവാർ ശഠിച്ചു വ്യാപാരം സോവിയറ്റ് ഗവർണ്മെന്റിനെ അറിയിക്കുവാൻ രണ്ടരുടെ കൃത്യമെന്നും 1944-ൽ ലോസ് അലബാമോസിൽ തന്റെ ഭർത്താവ് ജോലി ചെയ്യുന്ന കാലത്തു റോസൻബർഗ് ഭവനങ്ങൾ തന്നോടു പറഞ്ഞു എന്നു റൂത്ത് പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നു.

റോസൻബർഗ് ഭവനങ്ങൾ റൂത്തിനു 150 ഡോളർ കൊടുത്തുവത്രെ. ന്യൂമെക്സിക്കോയിൽ പോയി ഭർത്താവിനെ കണ്ടു ആറാംബോമ്പ് സംബന്ധിച്ച എല്ലാവിവരങ്ങളും അറിഞ്ഞു വരുന്നായിരുന്നു ഈ സംഭവം കൊടുത്തത്. സോവിയറ്റ്

ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിക്കാനാണ് ഈ രഹസ്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതെന്നു ഡാവിഡിനു വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നും അവർ റൂത്തിനോടു പറഞ്ഞുവത്രെ.

റൂത്തുപോയി വളരെയധികം വിവരങ്ങൾ കൊടുത്തു. ഡാവിഡ് ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം റൂത്തിനു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തിരുന്നു. അവർക്കു അന്നു 20 വയസ്സുണ്ട്. ഡാവിഡിനു 22-ാം. 16 വയസ്സു മുതൽ അയാൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് അച്ചടക്കത്തിലായിരുന്നു.

1945-ൽ ഡാവിഡ് ലീവെടുത്തു ന്യൂയോർക്കിലേക്കു വന്നു. ആറാംബോമ്പിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ ജൂലിയസ്സിനു നൽകി. റോസൻബർഗ് ഭവനങ്ങൾ റൂത്തിനെ ഡാവിഡിനോടൊപ്പം ന്യൂമെക്സിക്കോയിലേക്കു യച്ചു. അതിനുള്ള ചെലവ് സോവിയറ്റ് അധികൃതന്മാരിൽനിന്നു വാങ്ങിക്കൊടുത്തു. ഒരു നിശ്ചിതമായും കൊടുത്തു ഏജൻസിനെ അയയ്ക്കുമ്പോൾ ഡാവിഡും റൂത്തും ആറാംബോമ്പ് ഓപ്പറേഷൻ അയാളുടെ കയ്യിൽ എഴുതിക്കൊടുക്കണമെന്നു പറഞ്ഞുപിടിച്ചു. ഇതനുസരിച്ചു ഏജൻസി വന്നപ്പോൾ അവർ വിവരങ്ങളെല്ലാം കൊടുത്തു. ഏജൻസി അവരെ 500 ഡോളർ ഏൽപ്പിച്ചു.

സെപ്റ്റംബറിൽ ഡാവിഡും റൂത്തും ന്യൂയോർക്കിൽ വന്നു. ഡാവിഡിന്റെ കയ്യിൽ ആറാംബോമ്പ് ഓപ്പറേഷന്റെ വളരെ കഠിനപ്പെട്ടതായിരുന്നു. അതുമാത്രം അയാൾ റോസൻബർഗ് ഭവനങ്ങളുടെ വ്യവസ്ഥയിലേക്കു ചെന്നു. എന്താൽ ആ കഠിനപ്പെട്ടതെല്ലാം ചെയ്തു. ഡാവിഡും സാങ്കേതികപദങ്ങളുടെ "ഡെക്ലിംഗ്" പറഞ്ഞുകൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്തിനാ വായിക്കാൻ വളരുന്ന വാക്കുകൾ വായിച്ചു കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ആറാംബോമ്പിൽ മുഴക്കമുണ്ടാക്കു

ന്ന പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്ന "ലെൻസ്" ആവശ്യമുണ്ട്. പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്ന സാധനങ്ങളുടെ ഒരു മിശ്രമാണ് ഈ ലെൻസ്. മറ്റൊരു ലെൻസ് വെളിച്ചത്തിന്റെ കിരണങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരിക്കുമ്പോൾ ഈ ലെൻസുമുഴക്കത്തിന്റെ തിരകളെ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു. ഇത്തരം ലെൻസുകളുണ്ടാക്കുകയായിരുന്നു ഡാവിഡിന്റെ ജോലി. സ്വന്തം അനുഭവത്തിനിന്നും മറ്റു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽനിന്നും സാങ്കേതിക ജോലിക്കാരിൽനിന്നും കിട്ടിയ വിവരങ്ങൾ വഴിക്കും ആറാംബോമ്പിൽ ഏതുതരം ലെൻസുകളാണ് ഉപയോഗിക്കുക എന്നു റോസൻബർഗിനെ ധരിപ്പിക്കാൻ ഡാവിഡിനു പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഈ ലെൻസിന്റെ രഹസ്യം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ്. ഹാപ്പെൽ ചാരനായ ക്ലോസ്ഫെഡ്സിനു ഇതറിയാമായിരുന്നില്ലെന്നും ഡാവിഡ് വഴിക്കുമത്രമാണ് ഈ രഹസ്യം സോവിയറ്റ് ഗവർണ്മെന്റിനു കിട്ടിയതെന്നുമാണ് വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ അഭിപ്രായം.

ഇതാണ് ഗ്രീൻഗ്ലാസ്സ് ഭവനങ്ങൾ ഫെഡറൽ ഇൻവെസ്റ്റിഗേഷൻ ബ്യൂറോവിനോടു പറഞ്ഞ കഥ. ഈ കഥയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയായിരിക്കണം റോസൻബർഗ് ഭവനങ്ങളെ ശിക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതും. മരണശിക്ഷയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ഗ്രീൻഗ്ലാസ്സ് ഭവനങ്ങൾ ചാരപ്രവൃത്തിയുടെ ഉത്തരവാദിത്വം റോസൻബർഗ് ഭവനങ്ങളുടെ മേൽ കെട്ടിവെച്ചത് എന്നു ചിലർ കരുതുന്നു. കുടുംബത്തിന്റെ വകയായുള്ള മെഷിൻ കോർപ്പറേഷൻ തകർന്നുപോയതുമായ ക്ലേശങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രതികാരം ചെയ്യാനാണ് ഗ്രീൻഗ്ലാസ്സ് ഭവനങ്ങൾ റോസൻബർഗ് ഭവനങ്ങളുടെ മേൽ കുറ്റം ആരോപിച്ചതെന്നും ചിലർ പറയുന്നു.

നല്ലഭൂമിയുടെ ജനനി - പേൾബെക്ക്

ആ മഹതി പറയുന്നു:— “ഞാൻ കുറെയേറെക്കു അസാധാരണ പ്രകൃതിയോടുകൂടിയവളാണെന്നു തുറന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നോവലെഴുതാതിരുന്നാൽ എനിക്ക് ഒരു സൗഖ്യവുമില്ലെന്നതാണ് പാഠാർത്ഥം.”

15 നോവലുകളും 23 ബാലസാഹിത്യ ഗ്രന്ഥങ്ങളും എഴുതിയ മഹതി

അമേരിക്കൻ ആഖ്യാനികാകർ ത്രിയായ പേൾ എസ്. ബക്കിൻ ജൂൺ 26-ാം തീയതി 61 വയസ്സായിരിക്കുന്നു.

1938-ൽ അവാർഡ് സാഹിത്യത്തിനുള്ള നോബൽ സമ്മാനം ലഭിച്ചു. ഈ ബഹുമതിക്ക് പാത്രീകമായി ഒന്നാമത്തെ അമേരിക്കക്കായിയാണ് പേൾബെക്ക്. ആ മഹതിയുടെ കൃതികൾക്കെല്ലാം കൂടിയാണ് നോബൽ സമ്മാനം നൽകപ്പെട്ടത്.

“ഗുഡ് ഏത്ത്” (നല്ല ഭൂമി) എന്ന ഗ്രന്ഥം പേൾബെക്കിനെ വിശ്വവിഖ്യാതയാക്കിത്തീർത്തു. ചൈനീസ് കർഷകനായ വാങ് ലങ്ങി

ന്റെയും അയാൾക്കു തന്റെ നിലത്തേടു തോന്നിയ അഗാധസ്നേഹത്തിന്റെയും കഥയാണത്. വിശ്വസ്തയും നിഷ്കപടയുമായ ഭാര്യയെക്കുറിച്ചും അയാൾ പട്ടിണിയും ദാരിദ്ര്യവുമനുഭവിക്കുന്നു. എന്നാലും അയാൾ നിലം വിട്ടുകൊടുക്കില്ല. അവസാനം അയാൾ പണം സമ്പാദിച്ചു കയ്യാളായി, സുന്ദരിയായ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്തു. എന്നാൽ വാങ് ലങ്ങിന്റെ മൂന്നു പുത്രന്മാർ അയാളെ ഹിതശനോക്കി; അവർക്കു മണ്ണിനോടുകൂറിയു. 1920-നേത്തുടർന്നുണ്ടായ ലോകനാശത്തിനാലുപതന

ത്തിന്റെ ചിത്രം “നല്ല ഭൂമി”ൽ കാണാൻ കഴിയും.

പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനു ശേഷം 21 മാസത്തേക്കു കമ്പോളത്തിൽ ഏറ്റവുമധികം വിലന ലഭിച്ച ഗ്രന്ഥമായിരുന്നു. 1932-ൽ ആ ആഖ്യാനിക ഫുലിഫ്റ്റ് സമ്മാനത്തിന് ഹരമായി. “നല്ല ഭൂമി” ഇരുപതു ഭാഷകളിൽ തർജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ നാടകമായി അടിനയിക്കുകയും ചലച്ചിത്രത്തിലൊട്ടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

“ഷൂയിഡ് ചാൻ” (എല്ലാവരും സന്ദോദരന്മാരാണ്) എന്ന ക്ലാസ്സിക് ന്റെ തർജ്ജമകൂടാതെ, 8 ചൈനീസ് നോവലുകൾ എഴുതിയ പേൾബെക്കിന് ചൈനീസ് പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്നു വീട്ടുവാറിനൽക്കുക വെച്ചു. ചൈനീസ് പശ്ചാത്തലം യഥാർത്ഥമായി ചിത്രണം ചെയ്യുന്നതിൽ അവർക്കു ഒരു പ്രത്യേക വൈദഗ്ദ്ധ്യമുണ്ട്. ചൈനയിലാണ് പേൾബെക്ക് വളർന്നത്. ചൈനീസ് ക്ലാസ്സിക് കൾ അവർ ഭംഗിയായി പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. മൈനാക്കാരെയും അവരുടെ സ്വഭാവത്തെയും പഠിപ്പി അസാധാരണമായ അറിവുമുണ്ട്.

ഹിൽസ് ബറോ (വെസ്റ്റ് വെർജീനിയ) വ്ൽ, മിഷ്യനറി ദമ്പതികളുടെ പുത്രിയായി പേൾ സൈഡ്സ്റ്റ്രീക്ക് ഭൂമിയിൽ ചെല്ലു. യങ്ങ് സി നദിക്കരയിലെ മികച്ചാണിലാണ് ആ ബാലിക ബാല്യകാലം കഴിച്ചത്. അവിടെ

ചാരപ്രവൃത്തി നടക്കുന്ന കാലത്തു പത്രങ്ങളിൽ വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന വിവരങ്ങൾ കണ്ടു വൃത്തിയാക്കിയും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടും ഇരുന്നു. ജില്ലയിൽനിന്നു റെഡ്ഡൻ ഏജൻറായ ഹാരിശോൾഡിനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തപ്പോൾ ഒരു ദിവസം ഹെൽഡ്സ് ട്രിബ്യൂണിൽ റിപ്പോർട്ടുകണ്ടു. ഡാവിഡും വൃത്തും സമലം വിടണമെന്നു ജില്ലയിൽ അവശ്യപ്പെട്ടു. അതിനു പണം കൊടുത്തു പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. ന്യൂമെക്സിക്കോയിൽ നിന്നു സ്വീഡനിലേക്കും അവിടെ നിന്നു മെക്സിക്കോയ്ക്കുമായി ലേക്കും പോകാനുള്ള മാർഗ്ഗം അദ്ദേഹം പാഞ്ഞുകൊടുത്തു. അവർ പാസ്സാർട്ടിന് ഫോട്ടോ എടുക്കാൻ കൂടി ഒരുങ്ങി. അപ്പോഴാണ് പോകേണ്ടെന്നു അവ

ർക്കു തോന്നിയത്. ജില്ലയിൽ കൊടുത്തിരുന്ന 2000 ഡോളർ കൊണ്ട് അവർ കടം വീട്ടിത്തുടങ്ങി. ജില്ലയിൽ 4000 ഡോളർ കൂടി കൊണ്ടുപന്നു കൊടുത്തു തന്റെ ആവശ്യം ആവർത്തിച്ചു. അവർ പണം വാങ്ങി അതൊരു സമലത്തു സൂക്ഷിച്ചു. ജില്ലയിൽ പിന്നെയും വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തോടു മറ്റൊരു പന്യാൻ ഗ്രീൻഗ്ലാസ് ദമ്പതികൾക്കു ശക്തി ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തങ്ങൾ വരാൻ പോകുന്നതെല്ലാം സഹിക്കാൻ ഒരുങ്ങിനിൽക്കയാണെന്നു അവർ അറിയിച്ചു. ഇതിന്റെ 11-ാം ദിവസമാണു ഡാവിഡും അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടത്. അയാൾ ഇപ്പോൾ 15 കൊല്ലത്തെ തടവനുഭവിച്ചു വരുന്നു.

അവർ മിക്കവാറും ഏകാകിനിയായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ സംസാരിക്കാൻ പഠിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അവർക്കു ചൈനീസ് സംസാരിക്കാനറിയാമായിരുന്നു.

അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി സാഹിത്യപരമായ പ്രേരണ ചെയ്യുന്നതിനായി അവളുടെ ചൈനീസ് നേഴ്സാണ്. ബുദ്ധമത സ്ഥലത്തേയും തായ്വേമതക്കാരന്മാരുടെയും മാന്ത്രികകഥകൾ നേഴ്സ് പേളിനു പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. അവളുടെ പിതാവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ യാത്രയിലെ അനുഭവങ്ങൾ അവളെ വിവരിച്ചു കേൾപ്പിക്കുമായിരുന്നു. സംഗീതം, കല, പദസൗകര്യം, പദപ്രയോഗം എന്നിവയെപ്പറ്റിയായിരുന്നു അവളുടെ അമ്മ സംഭാഷിക്കുക.

15-ാമത്തെ വാർഷിക വേളിനെ ഷാങ്ങ്ഹൈയിൽ ഒരു ബോർഡിങ് സ്കൂളിൽ ചേർത്തു. രണ്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞു അവർ അമേരിക്കയിലേക്കു പോയി, ലിങ്ങ്ക്വെർഗ്ഗിലെ (വെർജീനിയ) റോഡോൾഫ് മിക്കൻ പുനീതാക്ഷോളജിൽ ചേർന്നു. ശോളജ് മാസികയിൽ അയ്യവതി ലേഖനങ്ങൾ എഴുതി. രണ്ടാം വർഷം അവർ രണ്ടു സാഹിത്യസമ്മാനങ്ങൾക്കുർഹയായി. അവയിലൊന്ന് ഒരു ചെറുകഥയ്ക്കായിരുന്നു. 1914-ൽ ബിരുദം നേടിക്കഴിഞ്ഞു പേർ ചൈനയിലേക്കു മടങ്ങി. മൂന്നു വർഷത്തിനു ശേഷം അവർ അമേരിക്കൻ മിഷ്യനറി യുവാവായ ജോൺ എൽ ബക്കിനെ വിവാഹം കഴിച്ചു.

അ യുവദമ്പതികൾ അഞ്ചു വർഷക്കാലം ഉത്തരചൈനയിൽ താമസിച്ചു വേലചെയ്തു. പേൾബക്ക് ചൈനക്കാരുമായി അടുത്തിടപെട്ട് അവരുടെ ജീവിതരീതി സൂക്ഷ്മമായി മനസ്സിലാക്കി. ക്ഷാമവും കൊള്ളിക്കാരുടെ ആക്രമണവും മൂലം അവരുടെ ഇവിടത്തെ ജീ

വ്നം അമേരിക്കയിലേക്കു അടുത്ത വരുന്ന വർഷം മിസ്സസ് ബക്ക് നാക്കിങ്ങ്—ചങ്ങ് യാങ്ങ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യപ്രാധ്യാപകയായി ജോലി നോക്കി. കുടുംബമേന്മയും രണ്ടു പെൺകുട്ടികളെ വളർത്തുന്നതും ഇതിനിടയിൽ അവർ തന്നെ വഹിച്ചു. 1925-ൽ അവർ അമേരിക്കയിലേക്കു മടങ്ങി കോർണൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റി (ന്യൂയോർക്ക്) യിൽ പഠിച്ച് എം. എ. ബിരുദം നേടി.

ചില മിഷ്യനറിമാരുടെ പ്രവർത്തനസമ്പ്രദായം വിമർശിച്ചുകൊണ്ടു മിസ്സസ് ബക്ക് 1932-ൽ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യുകയും ഒരു ലേഖനം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതു വിമർശമിഷ്യൻ ബോർഡുമായി ഒരു സംഘടനത്തിന് ഇടയാക്കി. അതോടെ പേൾബക്ക് മിഷ്യനറിജോലി രാജി വയ്ക്കേണ്ടിവന്നു. 1934-ൽ അവർ ന്യൂയോർക്കിലെത്തി. അവരുടെ കൃതികൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ജോൺഡെകമ്പനിയുടെ സ്റ്റാഫിൽ ഉദ്യോഗം സ്വീകരിച്ചു. അവർക്കും ബക്ക് ദമ്പതിമാർ വിവാഹദാഹനം നേടി. അതിനടുത്തു വർഷം പ്രസിദ്ധീകരണകമ്പനി പ്രസിഡൻറ് റിച്ചാർഡ് ജെ. വാൽഷിനെ പേർ വിവാഹം ചെയ്തു.

വാൽഷ് ദമ്പതിമാർ ഇദ്ദേഹം പെൻസിൽവേനിയായിൽ ഒരു കൃഷിഭൂമിയിൽ പ്രശാന്തജീവിതം നയിക്കുകയാണ്. അഞ്ചു ദത്തുപുത്രന്മാരും സ്വന്തം പുത്രിമാരിൽ വരും ആറു കൊച്ചുമക്കളും പേളി വേദത്തെപ്പറ്റി താമസിക്കുന്നു.

12 നോവംബർ 23 ബാലസാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളും പേൾബക്ക് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഡ്വേൻസീഡ്, ദി മദർ, ദി വേട്ടിയറ, പോർട്ട്രെയ്റ്റ് ഓഫ് എ മരിയേജ്, പവീലിയൻ ഓഫ് വിമൻ, കിൻ

റോക്ക്, വോണി എന്നിവയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥകർത്രിയുടെ പ്രസിദ്ധമായ നോവലുകൾ. 'ദി ഹിഡൻ ഫ്ലൂവർ' (നിഗൂഢകന്യ) ആണ് ഏറ്റവും പുറം പുസ്തകം. എന്നാൽ 'പ്രൈവറ്റ് ലൈഫ്' ഗ്രന്ഥകർത്രിയായിട്ടാണ് ലേഖകം പേർബക്കിനെ അറിയുക.

ഏഷ്യക്കാരെയും യൂറോപ്യരെയും പറ്റി അമേരിക്കൻ ധാരണ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനായി സ്ഥാപിതമായ 'ഈസ്റ്റ് അൻഡ് വെസ്റ്റ്' അസോസിയേഷൻ എന്ന സംസ്ഥാനികസംഘടനയുടെ പ്രസിഡൻറാണ് പേൾബക്ക്.

'ചൈനീസ് ജീവിതം' സമ്പന്നവും അത്ഭുതകരവുമായി ചിത്രീകരിച്ചതിന് പല അമേരിക്കൻ സ്ഥാപനങ്ങളും പേൾബക്കിനു ബഹുമാനങ്ങൾ നൽകി. 1933-ൽ ഐയിൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഈ ഗ്രന്ഥകർത്രിക്ക് ഒരു ഓണററി എം. എ. ബിരുദം സമ്മാനിച്ചു. 1935-ൽ അഖ്യാതകണ്ഠക്കു മോവൽസ് മേഡൽ പേർബക്കിനു ലഭിച്ചു. 1936-ൽ അവരെ കലാസാഹിത്യങ്ങൾക്കുള്ള ദേശീയ സ്ഥാപനത്തിൽ ഒരംഗമായി തിരഞ്ഞെടുത്തു.

കൊളംബിയ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ ജേർണലിസവിദ്യാർത്ഥികളോടു ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ പേൾബക്ക് പറഞ്ഞു:—“ഞാൻ കറുത്തൊക്കെ അസാധാരണപ്രകൃതിയോടു കൂടിയവളാണെന്നു തുറന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; നോവലെഴുതാതിരുന്നത് എനിക്ക് യാതൊരു സുഖവുമില്ലെന്നതാണു വരുമാർത്ഥം.”

ഒ മ ന യ യ ലു സി

(വല്ലഭിം രാധവൻ)

പലപ്പോഴും ഞാൻ ലുസിത്രേയെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. സുന്ദരിയായ ഒരു പെൺകുട്ടി. മിക്കവാറും അളകൾ ആ കൊച്ചു പെണ്ണിനെക്കുറിച്ച് അതിശയോക്തിയോടെ പറയാറുണ്ട്. കൊതിയുറ്റുന്ന മനോഭാവത്തോടെ, തേൻ ചോരുന്ന ശൈലിയിൽ അവരവളെ വർണ്ണിക്കുമ്പോൾ ബഹു രസമാണ്. അനന്ദവുമായേപ്പോലും ഭാവസരങ്ങളിൽ അവരിലാളിച്ചു കളയുന്ന കാണാം. എന്തേനും ജിജ്ഞാസയു തീർക്കാത്തതി. ആ ഭംഗിയുള്ള പെൺകുട്ടിയെ ഒരുനോക്കു കാണുവാൻ എന്റെ ഹൃദയം ആകാംക്ഷാഭരിതമായിത്തീർന്നു. ലുസി എതുവിധം മനോഹരിയാണു്?..... അങ്ങിനെയിരിക്കവെ, അന്നൊരുദിവസം സാമ്പർത്തികമായി ഞാനവളെ കണ്ടെത്തി. ആ നീണ്ട വയലിനക്കര വച്ച് അന്ന് എനിക്കുവളെ കണ്ടു മുട്ടുവാൻ സൗകര്യം ലഭിച്ചു. അതേ, ലുസി മനോജ്ഞമായ ഒരു പുവായിരുന്നു. പ്രസരിപ്പുള്ള അവളെ മറക്കുവാനൊക്കില്ല. അഴകു അനുസ്സം ആ തുടുത്ത മുഖകലത്തിൽ തത്തിക്കുളിച്ചു. അകാരസ്യമയയുടെ ഒരു പൂപ്പനൽ—! ശാലീനത ചന്തം ചാത്തി, സംഗീതം ശരീരമാർന്നവോലെ അത്ഭുത രൂപലാവണമുള്ളവളായിരുന്നു ലുസി. അവളുടെ മോരകുണ്ടുകളിൽ വിട്ടുമാറാത്ത പൂപ്പുഞ്ചിരി പരമകളണിയിച്ചിരുന്നു. ആ നീണ്ട നീചച്ച കേശമാൻകണ്ണുകൾ..... ചുരുണ്ട ചുരുണ്ട ഭംഗിയുള്ള കണ്ണുളകാരം നാലരുന്നും ഒരൊറ്റ പ്രാവശ്യമെങ്കിലും

അവളെ കണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ ആ ഭാമനതമുള്ള രൂപം മനസ്സിന്റെ മോണിലെന്നും മായാത്ത സ്വപ്നമായി നിലനിൽക്കും. പച്ചപ്പരിഷ്കാര മോടികളൊന്നും വിഭ്രമം ചാത്താത്ത നിർമ്മലയും സുശീലയുമായ ഒരു ഗ്രാമബാലിക! അതായിരുന്നു ലുസിത്രേ.

ചങ്ങാതിമാരും കുളിത്തൊഴികളുമില്ല ലുസിക്ക്. അവൾ ഒറ്റയ്ക്കായിരുന്നു. പ്രത്യേകമായി മറ്റൊന്നും കൃഷി ചെയ്യപ്പെടാതെ കാട്ടു പൊന്നുകൾ വന്തലിച്ച ആ പ്രദേശത്തു് അവൾ എകാകിനി (കൂട്ടകാരോ കൂട്ടുകാരികളോ ഇല്ലാതെ) യായി ഉന്മൂലിച്ചുനടന്നു. മാൻകുഞ്ഞിനെപ്പോലെ ചൊറുചൊറുക്കും കുസൃതികളും അവൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. മനുഷ്യജീവിതമാകുന്ന ചലർവാടിയിൽ ഇതേവരെയും അത്ര ധൃതമുള്ളൊരു പൂവും വിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നില്ല. അത്യന്തശാന്തത അതിരുകൾ വിരമിച്ച അവിടത്തെ ധ്യാനവർത്തകമായ പച്ചിലകൾക്കുള്ളിൽ ആ അപ്സരസ്സ് തുളുളിച്ചു കിടന്നു—അരുമായ ലുസി! ഇതെല്ലാം മഴിഞ്ഞ കഥകളാണ്. കാലത്തിന്റെ കനത്ത കാലടിവെയ്പ്പുകളിൽ ആ അഴകുറ്റ സുമം..... ഓ, ഞാനെങ്ങിനെ അതു പറയും. ലു...സി....

ആ ഗ്രാമഹൃദയത്തിലെ പച്ചപ്പൂക്കൾക്കിടയിൽ ഓടിച്ചൊളിഞ്ഞു കളിക്കുന്ന മാൻകുഞ്ഞുങ്ങളെയും മുയൽക്കുട്ടികളെയും നിങ്ങൾക്കിന്നും കാണാം. മന്ദമായ ചത്തുവരുന്ന തൈത്തെന്നലിൽ അന്തി

പൂക്കളുടെ ഹൃദയഹരിയായ രുദ്രം നിങ്ങളെ പൂക്കുകൊള്ളിച്ചേക്കുമിന്നും. കാട്ടുവളിച്ചു കർപ്പകളിൽ ആലോലമായിരിക്കി രസിക്കുന്ന വിവിധങ്ങളായ പൂപ്പുവങ്ങളും മുളിച്ചു കുന്ന ഭ്രമങ്ങളെയും നിങ്ങൾ കണ്ടെന്നുവരും. അങ്ങിനെ എന്തും, നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വസ്ഥരണയിൽ കവിത നിറച്ചു കൊണ്ടു, ഇന്നുമവിടെ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തും. എന്നാൽ, എന്നാൽ, ലുസിയുടെ മന്ദഹാസം പൊതിഞ്ഞ മധുര്യമുള്ള മുഖം, ആ മധുരോദാരമായ മുഖാവലിനും, ഇല്ല; ഒരിക്കലുമില്ല; കാണുകയില്ലവിടെ നിങ്ങൾ.

II

അച്ഛൻ മരണമുറക്കു ലുസിപ്രിയപ്പെട്ടവളായിരുന്നു. ലാളിച്ചോമനിച്ചു് അവരവളെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു. ആ പൊന്നുംകുടം അവരിൽ പല പല പ്രതീക്ഷകളുടെ പച്ചപ്പൊടിപ്പുകളും നട്ടുവിടിപ്പിച്ചു.

അച്ഛൻ ഒരു വിറകുവെട്ടുകാരനാണ്. അമ്മയ്ക്കു ജോലി പട്ടണത്തിൽ. രാവിലെ പോയാൽ പിന്നെ തിരിച്ചെത്തുമ്പോൾ സന്ധ്യ മയങ്ങും. ലുസിയെ കാണാതെ അത്രയും സമയം ആ അമ്മ കഴിച്ചുകൂട്ടുക വളരെ ക്ലേശത്തോടെയാണ്. എല്ലായ്പ്പോഴും ആ മനസ്സ് ദാഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും, മകളെ കാണുവാൻ.

അന്നത്തെ സന്ധ്യ—കൊടുങ്കാറ്റു ഗർഭമേറുകിടക്കുന്ന അന്തരിക്ഷം—പിതാവിന്റെ മനസ്സ് വ

മിത്രാനുമായി. ലൂസിയുടെ അമ്മ! കാർമ്മേഖലയെപ്പോലും ആ കാശത്തിൽ കനത്തു മുടിക്കാണ്ടിരുന്നു. ദിക്കെങ്ങും കഷ്ടതിരുണ്ടു. തീവ്രവും തിഷ്ണവുമായ ആ നില ആ ഗൃഹനാഥന്റെ അന്തരംഗത്തിലൊരു തീമലയെറിഞ്ഞു. അല്പസമയത്തിനുള്ളിൽ സംഭവിച്ചേക്കാവുന്ന ആ ഉഗ്രമായ കൊടുങ്കാറ്റിനെക്കുറിച്ചോത്തപ്പോൾ ഹൃദയം ചുളിച്ചുരുണ്ടുപോയി. മസ്തിഷ്കം വിങ്ങി വെറുങ്ങലിച്ചു.

“മകളേ, ലൂസി . . . ”

അദ്ദേഹം വിളിച്ചു.

അനുസരണയോടെ ആ കൊച്ചുമകൾ അച്ഛന്റെ സന്നിധാനത്തിലോടിയെത്തി.

“ . . . ഇന്നരാത്രി അസാധ്യമായ കാറ്റുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നു.” ആ കണ്ഠം തിറവി. മകളുടെ കരങ്ങൾ ഉദ്യമായി തടവിക്കൊണ്ടു വീണ്ടുദ്ദേഹം തുടന്നു. “നീ പട്ടണത്തിലേക്കൊന്നു പോണം. അമ്മ തിരിച്ചല്ലെ. വിളക്കും കാണില്ല. നീ ഉടനെ പോയി അമ്മയേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരൂ. . . ”

അനന്ദാതിരേകത്താൽ ലൂസിയുടെ ഉള്ളു തുടിച്ചു. അമ്മയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുവാൻ പോവുക—അവൾക്കതു തികച്ചും ഇഷ്ടമാണ്.

അച്ഛന്റെ മുറുത്തുറഞ്ഞുകോടലിയെടുത്തു വിറകുവെട്ടുവാൻ തുടങ്ങി ആ മനസ്സുപോലും അസ്വസ്ഥമായിരുന്നു. ഇന്നെന്താണ് പതിവില്ലാത്തപോലൊരു ഭാവമാറ്റം? അതു കണ്ടോ, ആ ആകാശം നിറയെ കരിമേഘങ്ങൾ. തീർച്ചയായും അസ്സൽ മഴ പെയ്യും. ഇപ്പോൾ തന്നെ മഞ്ഞു വീണുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. റാറ്റിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങളുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഗ്രം പൂർണ്ണമായ ദൃഷ്ടികൾ വേലിപ്പുറത്തേക്കു തിരിഞ്ഞു. ഓ, ലൂസി പോവുകയാണ്. ആ കണ്ഠത്തിലൊക്കെ ഉള്ള വിളക്കും കൂടീ ഉല്ലാസമതിയായി

യി അവൾ നഗരത്തിലേക്കു പോവുന്നു. അച്ഛന്റെ അതുതന്നെ നോക്കി നോക്കി നിന്നു. ഓ, പ്രിയപ്പെട്ട ലൂസി. . . .

അച്ഛന്റെ വിചാരിച്ചിരുന്നതിനു മുൻപേതന്നെ അതു തുടങ്ങി. പൂർത്തം മുറണ്ടു. കാറ്റു ചീറ്റിപ്പൊങ്ങു. വഴുതലിലെ മുടൽമഞ്ഞുലോകം തിങ്ങിനിറഞ്ഞു. ഭയങ്കരമായ കൊടുങ്കാറ്റു്. അവളുടെ നേത്രങ്ങളിലേക്കു പൊടിപടലങ്ങൾ അടിച്ചുതകിടായി. മഞ്ഞുവീണു നനഞ്ഞ ഭൂമിയിൽ ആ കാൽപ്പയ്പുകൾ വഴുതി—പതവി. കോളിളക്കംകൊണ്ടു സമുദ്രമദ്ധ്യത്തിലേക്കു ബന്ധനംപൊട്ടി ഒലിച്ചൊലിച്ചു പോകുന്ന കളിത്തൊണിപോലെ ലൂസി, ആ കൊച്ചുവെൺകിടാവ് അലക്ഷ്യമായങ്ങിനെ മരക്കൊമ്പുകൾ അടന്നു വീണു. ഇടിവെട്ടും മിന്നലും—ലൂസി ഉറക്കുകൾക്കുറഞ്ഞു.

“അമ്മാ അമ്മാ ഓ, അമ്മാ

പക്ഷേ, അത്രയേകൾക്കാണ്? വനരോദനം! ലൂസി പിന്നെയും മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. കാറ്റുവെള്ള ഉയർന്നു കയ്യും താഴ്ന്നു കയ്യും ചെറുതും, കണ്ണു കണ്ടുകൂടാ. അവൾ വീണ്ടും വീണ്ടും നടന്നു. എന്നാൽ എത്രനടന്നിട്ടും അവൾ പട്ടണത്തിലെത്തിച്ചേർന്നില്ല. വഴിതെറ്റി പലടത്തും ലൂസി അലഞ്ഞു, പട്ടണത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗമേതാണ്? എങ്ങിനെ അറിയും? കട്ടപിടിച്ചു കുറുക്കു്. ഇടിവാൾ മിന്നുമ്പോൾ, അതു വിശാചിന്റെ പൊട്ടിച്ചിരിപോലെ ആ ബാലികയ്ക്കു തോന്നി. സിംഹഗർജ്ജനതുല്യം കൊടുങ്കാറ്റടിക്കുകയാണ്. അന്ധകാരത്തിലൂടെ, പേമാരിയിലൂടെ ലൂസി ഭയനമനുഭവിക്കുന്നു. ദൂരെ ദൂരെ, വൃക്ഷശാഖകൾ അപ്പോഴും അടർന്നുവീഴുന്ന വലിയ ശബ്ദം അവൾക്കു കേൾക്കാമായിരുന്നു. കരിയിലുകൾ

നൃത്തമാടി കാറ്റിൽ. വിശാചിന്റെ നൃത്തം! ജീവിതമാകെ കേവലം ഒരൊറ്റ ബിന്ദുവിലേയ്ക്കു് ഉൾക്കൂടിയതുപോലെ ലൂസി നുറുവെപ്പെട്ടു. അവളുടെ കരണം മനസ്സു ഭയവിഭ്രാന്തിയോടെ പിടയാൻ തുടങ്ങി.

III

കൊടുങ്കാറ്റിലാടുന്ന ആ ഓലമാടത്തിൽ അദ്ദേഹം ഭ്രാന്തായോമകളേയും കാണിരുന്നു. പടിവാതുക്കൽനിന്നും കണ്ണു ഹരിച്ചെടുത്തില്ല. മാവിച്ചുള്ള ഒരു വല്ലാത്തകാത്തുരുപ്പം.

പല പുല്ലുമാടങ്ങളുടേയും മേലൂർ പറന്നുപോയി. വൃക്ഷങ്ങൾ പലതും കട പുഴങ്ങി വീണു. ഞാഴത്തുകുളിയിൽനിന്നു കുന്നുകാലികൾ ഭയഭീതിയോടെ നിലവിളിച്ചു.

മനോവേദന അള്ളിപ്പിടിച്ച നിമിഷങ്ങൾ പതുക്കെപ്പതുക്കെ ഇഴഞ്ഞുപോയി.

കാറ്റുകുഴിഞ്ഞപ്പോൾ നല്ലവോലെ നനഞ്ഞു ഭാര്യ വന്നുകയറി. കാറ്റുപോലും ശാന്തമായിട്ടില്ല. മഴ തകുത്തു പെയ്യുന്നു.

“ലൂസിയെന്തേ?” ഭാര്യ!

“ങ്ങാ! ലൂസിയെന്തേ?”—ഭർത്താവു്!!

അകാശത്തിന്റെ അഗാധതയിലൊരു ഇടികിട്ടങ്ങി. അങ്ങു വീടുമേ, ഒരു വമ്പൻ മരമില്ല അടിയുലഞ്ഞു് ഒടിഞ്ഞുവീണു. “ഭൂ ഭൂ ഭൂ” കാറ്റു ചീറ്റിച്ചിറിയണഞ്ഞു.

ലൂസിയെന്തേ?

ഓ ലൂസിയെന്തേ?

IV

“ലൂസി ലൂസി മകളേ, ലൂസി”

കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ ഗർജ്ജനത്തിനിടയിലൂടെ ലൂസിയുടെ രക്ഷിതാക്കളുടെ രളർന്ന സ്വരം പൊങ്ങിവന്നു. ആ കാനനനടുവിൽക്കൂടി അച്ഛനമ്മയും മകളുത്തേടി

അലയുകയാണ്. ആശങ്കയുമന്വര
 ഛം സമ്മിശ്രമായ ആ ശബ്ദം
 വീണ്ടും വീണ്ടും ഉച്ചത്തിലുയർന്നു.
 അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടെയും
 വിളികൾ.....അതിന്റെ പ്രതി
 ങ്ഗനകൾ മാത്രം മകളുടെ മറുപ
 ടിക്കു കൊതിച്ചു കാതുകൾക്കു സ
 ങ്ഗമം കിട്ടി. അർദ്ധരാത്രിയായി
 ടും അവർ മകളെ കണ്ടെത്തിയി
 ട്തു. പണയം തിരഞ്ഞു. ഒരേയൊരു
 വിടിയുമില്ല. ലൂസിയക്കേതെന്നും
 ശയിക്കത്തക്ക ഒരു ശബ്ദമോ, ഏ
 തെങ്കിലും അടയാളമോ മാതാപി
 താക്കൾക്കു ചികഞ്ഞുവിടിക്കുവാൻ
 കഴിഞ്ഞില്ല. “ലൂസി....ലൂസി....”
 കണ്ണീരിൽ കുതിർന്ന ആ വിളി
 കൾ തുരുതരെ അവർക്കുചെട്ടു.
 രാപ്പക്ഷികൾ തളർന്നു തളർന്നു
 ചിലച്ചുതല്ലാതെ ഒരു പ്രത്യുത്തര
 വും ഉണ്ടായതേയില്ല, രാത്രിയുടെ
 അന്ത്യമായും അവസാനിച്ചുകഴി
 ഞ്ഞിരുന്നു. കാറ്റും മഴയും നില
 ച്ചു. പുലരി ആഗമിച്ചു.

പ്രഭാതമായപ്പോൾ അവർ ഒരു
 കുന്നിൻമുകളിൽ എത്തിച്ചേർന്നു.
 അവിടെ നിന്നാൽ ചുറ്റുപാടുക
 ൾ നന്നായി കാണാം. കയ്യിച്ച്
 ഒരു ഫർലോങ്ങ് അകലെയായി
 ഒരു പാലം അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ
 പെട്ടു. മൃതമഞ്ഞിന്റെ പെണ്മ
 യിൽമുടിക്കിടക്കുകയാണെന്നു ക്ഷണം.
 അച്ഛനെത്തോർ ഹൃദയംപൊ
 ടി കരഞ്ഞു. അവരുടെ ഓമനയായ
 ലൂസി എവിടെ?... ആ രണ്ടു ഹൃദയ
 ങ്ങൾ ഒപ്പം നീറി നീറി വെറു
 കൊണ്ടിരുന്നു. കുന്നിന്റെ അടി
 വാരത്തിലേക്കു മഞ്ഞിൽ പതിഞ്ഞ
 ലൂസിയുടെ കൊച്ചു കൊച്ചു കാല
 ടിപ്പാടുകൾഅവകയായിക്കൊണ്ടു.
 വേദന നിശ്ശബ്ദമായി ലൂസി
 യുടെ അമ്മയുടെ കൈയ്യിലൂടെ,
 അച്ഛന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുമ്പോൾ:-

“മോളേ, നി സ്വർഗ്ഗത്തി... ലാ
നോ....? ഇനി അവിടെവെ
 ട്ടേ നിന്നെ കാണാൻ കഴിയില്ലാ?

Miss T. R. Rajakumari, the glamor-
 ous star of the silver screen says:-

“I have used President Vega-
 table Hair oil and found it to be
 a good hair tonic. It not only
 grows abundant hair but also
 cools the system.”

T. R. Rajakumari

....”
 ആ കരൾ നൊന്തു—ഹൃദയം വി
 ട്ടി.

അവർക്കുവീടെ നിൽപ്പുറപ്പി
 ട്തു. കുന്നിന്റെ അടുത്തിലേക്കുള്ള
 ആ കാല്പാടുകൾ അവർക്കുചിട്ടു.
 താമസംവിന്നു അതും പിൻതുടർ
 നുകൊണ്ടു് അച്ഛനും അമ്മയും
 നടയായി. പൊടിപ്പിച്ചുർന്ന കൂറ്റ
 ന് കല്ലുകൾക്കരികിലൂടെയും, വ
 ലിയ വലിയ കരിങ്കൽച്ചുമരിനു
 സമീപത്തിൽകൂടിയും ലൂസി നട
 നുപോയ അടയാളങ്ങൾ തെളി
 ഞ്ഞുകിടപ്പതു കാണാം. ആ വിസ്
 തൃതമായ പാടവും അവർ ഇടമുറി
 ഞ്ഞു കടന്നു. അവിടെയും അവളു
 ടെ പാദമുദകൾ പതിഞ്ഞിരുന്നു.
 അങ്ങിനെയങ്ങിനെ അവർ അവ
 സാനം പാലത്തിനടുത്തെത്തി. ഒ
 ന്നിനു പിറകേ മറ്റൊന്നായിനി
 ണ്ടുകിടക്കുന്ന ആ അടയാളങ്ങൾ
 മഞ്ഞു പുരച്ചു പുഴയുടെ കരയോള
 വും അവർ ദർശിച്ചു. മാത്രമല്ല,
 ആ പുഴയ്ക്കു് അകത്തുവച്ചിരുന്ന
 മരമുളിയുടെ വകുതിയോളം വരെ

യും ലൂസിയുടെ കാല്പാടുകൾ ക
 ണ്ടു. പിന്നെയങ്ങോട്ടു് അവളുടെ
 ഒരൊറ്റ കൊച്ചു് യു കണ്ടില്ല!
 ലൂസിയെന്തേ?...
 V

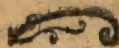
....എങ്കിലും ലൂസിയിന്നും ജീ
 വിക്കുന്നു. ആ നാട്ടുപുറത്തിലി
 ന്നും അവളുടെ സുന്ദരരൂപം കാണു
 നതുപോലെ തോന്നും. ലിപ്തിപ്പു
 ങ്കളും മറ്റു പലതരം ഭംഗിയുള്ള
 കസുത്തുക്കളും അവകാരമെന്നയിട്ടു
 ആ കായലോരത്തിലൂടെ നിങ്ങൾ
 പൂമുറ ഒന്നു സഞ്ചരിക്കൂ

നിശ്ശബ്ദമായിക്കിടന്നിരുന്ന
 പുറയ ആ വനാന്തരീക്ഷത്തിൽ,
 കൊച്ചു കൊച്ചു മാരുതനിലൂടെ ഏ
 കാന്ത മധുരവും ശോകതപ്തവുമായ
 ഒരു പാട്ടു മൂലം വിളിച്ചുയരുമി
 ന്നും—ലൂസിയുടെ പാട്ടു്!

.....ആ ഗ്രാമഹൃദയത്തിലെ
 പച്ചപ്പല്ലുകൾക്കിടയിൽഓടിയൊ
 ളിഞ്ഞു കളിക്കുന്ന മാർകുഞ്ഞുങ്ങ
 ളെയും മുയൽക്കുട്ടികളെയും നിങ്ങ
 ൾക്കിന്നുംകാണാം. മന്ദമായിത്തു
 വരുന്ന തെരഞ്ഞെന്നലിൽ അന്തി
 പ്പുക്കളുടെ ഹൃദയഹാരിയായ രു
 മണം നിങ്ങളെ പുളക്കുകൊള്ളി
 ചേക്കുമിന്നും. കാട്ടുവള്ളിപ്പൂക്കൾ
 കളിൽ അലോലമാടിയൊടി ലസു
 കുന്ന വിവിധങ്ങളായ പൂപ്പുവങ്ങ
 ളും, മൂളിപ്പറക്കുന്ന ഭ്രമങ്ങളേയും
 നിങ്ങൾ കണ്ടെന്നുവരും. അങ്ങി
 നെ ഹേതും, നിങ്ങളുടെ മുൻസ്മ
 രണകളിൽ കവിത നിറച്ചതൊ
 കെ, ഇന്നുമവിടെ നിങ്ങളുവരും
 കണ്ടെത്തും. എന്നാൽ,.....
 എന്നാൽ,.....ലൂസിയുടെ മധു
 രോദാരമായ മുഖാരവിനും.....
 ഹോ! ഞാനെങ്ങിനെ അതുവരയും?

(വേർഡ്സ് വർത്തിന്റെ ഒരു
 കവിതയിലെ ആശയാനുവാദം)

രണ്ടു വാത്തൽ അടിമയിലായി വലിയ കക്ഷണമായി മുച്ചു വെള്ളത്തിൽ ചുവപ്പുനിറം മാറുന്നതുവരെ കഴുകി തെക്കിപ്പിടിഞ്ഞു വെക്കുക. കൊത്തലിനുള്ളിപ്പൊടി ചുവപ്പിനുള്ളി നല്ലുറപ്പിക്കത്തക്ക, ഉപ്പു അഞ്ചുറപ്പിക്കത്തക്ക, ചുവന്നുള്ളി പെട്ടെത്തിലിട്ടു തിരുമ്മി നെല്ലി കളഞ്ഞു നാലായി വെട്ടി ചുവന്ന വാത്തൽ ഒന്ന്, ഇഞ്ചി ചെറിയ കളഞ്ഞു ചെറുതായി അരിഞ്ഞത് ഉറപ്പിക്കത്തക്ക ഒന്ന്. ഇറച്ചിയും മേല്പറഞ്ഞ എല്ലാ സാധനങ്ങളും കട്ടി തിരുമ്മി പാകത്തിന് ഉപ്പും ചേർത്തു വെക്കുക. നല്ല അടപ്പുള്ള കൽച്ചട്ടിയിലൊ അടമിനും പശുത്തലിലൊ പത്തുരൂപത്തക്കും വെളിച്ചെണ്ണയും അഞ്ചു രൂപത്തക്കും നെയ്യും ഭഴിച്ചു അടപ്പത്തു ചെപ്പു നെയ്യു ചുടാക്കുമ്പോൾ ഇടത്തരം സവാളയുള്ളി ഒരേണ്ണം ചെറുതായി അരിഞ്ഞു നെയ്യിൽ ഇടുക. ചുമന്ന നിറം അക്കുമ്പോൾ കുറച്ചു കറി വേപ്പിലയും ഇട്ട് ഉടനെ ഇറച്ചിയും മറ്റു മസാലകളും തിരുമ്മി ചെപ്പിട്ടുള്ളതു ഏതേ നെയ്യിൽ ഇട്ട് ഇളക്കി നല്ലവോലെ ഭൂതി തീകത്തിക്കുക. ഇറച്ചി അവിടെ കാണ്ടു വെട്ടു പാകമാക്കുമ്പോൾ സ്വല്പം ചുറ്റുമായി ഇറക്കിവെച്ച് ഉപ്പോ ഗിക്കാം. മേൽപ്രകാരം കോഴിമാംസവും വെച്ചിടാം.

VISIT

ROZARIOS

BAKERY & RESTAURANT,

Y. M. C. A. Road : KOTTAYAM.

—FOR—

DELICIOUS FOOD
&
COURTEOUS SERVICE

റൊസാരിയോസ് ബേക്കറി & റെസ്റ്റോറന്റ്,

വൈ. എം. സി. എ. റോഡ്, കോട്ടയം.

Head Office: **KANJIKUZH.**

Sales Depot: **Tiruvalla**

Main Office: **ERNAKULAM (M/s. I. Rozario & Son.**

Estd. in 1852)

ഭാവൻകുർ ഫോർവേർഡ് ബാങ്ക് (ക്ളിപ്പ്)

ഫോർവേർഡ് ബാങ്ക്:- കോട്ടയം

പ്രതിമാസലേലച്ചിട്ടി

എ. ബി. സി. ഡി. ഇ. എഫ്. എന്നീ ആറു ക്ലാസ്സുകളിലും മാസം ഒന്നു വീതം 40 തവണകൾ കൊണ്ട് അവസാനിക്കുന്നതുമായ ഒരു പ്രതിമാസ ലേലച്ചിട്ടി ബാങ്കിന്റെ കോട്ടയം ഓഫീസിൽ വെച്ച് 1953 ജൂലൈ 15-ാം-നു ആരംഭിച്ചു നടത്തുന്നതാണ്.

30000 രൂ.	മുതലുള്ള 'എ' ക്ലാസ്സ്	തവണ 1 ക്ക്	750 രൂ.
15000 രൂ.	" 'ബി'	" "	375 "
10000 രൂ.	" 'സി'	" "	250 "
5000 രൂ.	" 'ഡി'	" "	125 "
3000 രൂ.	" 'ഇ'	" "	75 "
1000 രൂ.	" 'എഫ്'	" "	25 "

ചിട്ടിപ്പണം കമ്മീഷൻ ചുമത്താതെ ബാങ്കിന്റെ എല്ലാ ശാഖകളിലും സ്വീകരിക്കുന്നതും ചിട്ടി തലവര്യോല ബാങ്കുശാഖകളിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്നതും കുന്നു.

ചിട്ടിത്തലവര്യോല 1953 ജൂലൈ 12-ാം തീയതി വരെ സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്.

സെക്രട്ടറി.